

Petak, 2. decembar 2005.

Svedok Mara Bučko

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.03 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Zamoliću vas sada da pročitate ovaj tekst koji ste dobili od poslužitelja.

SVEDOKINJA BUČKO: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Gospodo Tuma, izvolite.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala, dobro jutro svima, Pretresno veću, Odbrani i svedokinji.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA TUMA

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Zamoliću svedokinju da kaže svoje puno ime i prezime.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bučko Mara.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Recite nam koje ste godine rođeni?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: 1943. godine.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Želela bih da nam opišete vašu karijeru.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Osnovnu školu sam završila u Đakovu. Medicinsku u Osijeku. Počela sam raditi 1962. godine u Vukovaru, medicinska sestra. I tu sam radila skroz do 20. jedanaestog 1991. godine.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Dok ste radili u Vukovaru, recite nam da li ste to vreme i živeli u Vukovaru, u samom gradu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Recite nam nam nešto o svojoj porodici, da li ste udati, imate li dece i slično?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Udana sam, imam dvoje djece, imam sina i kćerku. Imala sam ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. I oni su takođe živeli sa vama u Vukovaru, sada govorimo o periodu leto 1991. godine, pa do jeseni 1991. godine? Pri tome mislim na vašu decu i supruga.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ćerka, suprug i ja bili smo u kući. Sin se oženio, pa je bio, mislim s nama u kući, ali našao si taman nešto prije stan

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Vaš suprug je živio sa vama?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Gde se tačno u Vukovaru nalazila vaša kuća?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Moja kuća pripada Sajmištu. Bila je Slavonskih brigada 28.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Rekli ste da ste radili kao medicinska sestra u bolnici u Vukovaru. Da li ste imali neku specijalnost i ako jeste, kakvu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da. Ispočetka sam radila na Kirurškom odjelu godinama. Poslje, kad je napravljena nova zgrada, dobila sam dole kiruršku ambulantu, hitne slučajeve i onda sam prešla u centralnu sterilizaciju. Centralna sterilizacija se svodi za pripremanje ...

prevodioci: Molimo svedokinju da malo sporije govori. Hvala.

SVEDOKINJA BUČKO: Molim. Centralna sterilizacija priprema materijala sterilnog za ranjenike, sterilne instrumente za operacije i sanitetski materijal za previjanje.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Da li se otprilike sećate kada ste počeli da radite na sterilizaciji materijala tokom vašeg rada u bolnici u Vukovaru?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti godine, ne.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste u tom svojstvu radili i tokom leta 1991. godine?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da. I pripomagala kad je gdje trebalo pripomoći oko ranjenika, oko bolesnika, po potrebi.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Dakle, kada ste radili na sterilizaciji materijala, recite nam da li se to nalazilo u nekom konkretnom delu bolnice kako biste vi tamo mogli da obavljate svoje poslove?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da, nalazi se na donjem djelu hodnika prije... To vam je hodnik gdje se ide dole u atomsko sklonište.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A u kojem delu bolnice se sve to nalazi? Mi svi znamo da je bolnica imala nekoliko zgrada, da tako kažem.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U novom djelu bolnice, u novoj zgradi.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Recite nam da li ste celo vreme tokom leta i jeseni 1991. godine mogli da radite na toj istoj lokaciji?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Zašto niste?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Zato što je bilo bombardiranje, rušenje i onda nismo više mogli raditi sa našim normalnim aparatima koji su tamo ugrađeni, pa smo sterilizatore prenosili dole, u jednu malu prostorijicu u atomskom skloništu i nekad su bili, ispočetka, i u jednom djelu laboratorije.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: To oko bombardovanja bolnice, zamoliću vas ukratko da nam kažete, s obzirom da smo o tome već čuli od drugih svedoka. Dakle, da nas ukratko obavestite kada je to počelo i koliko je jako bilo to bombardovanje?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Za prvo ja znam, bila sam kod kuće, oko 12.00, nedelja 25. osmog sam vidjela da lete avioni. I pripremala sam ručak. Nisam ga dovršila, jer sam telefonski dobila poziv da će poslati kad stane malo bombrardiranje, kola Hitne pomoći po mene, jer moram doći raditi u slučaju ako ustreba sterilnog materijala i pripomaganje pri ranjenicima ukoliko bude potrebno.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste onda otišli u bolnicu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Šta se posle toga dogodilo? Počeli ste da nam opisujete šta se događalo 25. avgusta, da su avioni nadletali Vukovar. Šta se događalo, dakle, posle 25. avgusta? Kakva je bila situacija kada je reč o bombardovanju i posebno u vezi sa bolnicom? Molim vas, samo ukratko.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Taj dan smo pomogli i pacijente smo odvodili dole u hodnik sa Kirurškog odjela koji se nalazio na drugom katu te nove naše zgrade bolnice. S krevetima smo ih gurali u hodnik. Kad je to znalo prestati, vraćali smo ih natrag gore u sobe. To vam je trajalo, pa ja ne znam tačno koliko i koliko dana, tjedana, prema potrebi.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste to morali da radite u više navrata?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li možete da mi kažete koliko često?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne bih vam mogla reći koliko smo puta to morali raditi. Ponekad po danu je bilo po dva puta i više puta. Kako kad. Dovezemo iz s krevetima u podrum, liftovima ih vratimo natrag na odjel. E sad, koliko dugo, ja vam to ne bih znala reći.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je došlo vreme kada više niste mogli da vraćate pacijente u sobe?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kada se to dogodilo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam ne mogu tačno sada reći da li je to bilo pred kraj devetog ili početkom... U desetom, jer kako se granatiralo, kako se razbijalo, kako se rušilo gore, prozori, zidovi, mi smo se sve spuštali niže i niže, dole u prostorije. E sad, koliko, kad u dane, ja se ne sjećam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Da li su postojali periodi kada je granatiranje bilo intenzivnije nego u nekim drugim periodima?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jeste. 5. desetog je pala avionska bomba na bolnicu, gdje sam ja bila u blizini, ali sreća, nije eksplodirala i zato sam evo i sad tu. I taj mjesec, deseti i do kraja, bilo je intenzivno. Naši pacijenti su bili dole u skloništu, u hodnicima su ležali i bilo nas je, kažem vam, hol između ginekologije, hol između naše kirurške ambulante i odjela, hodnik dole, hodnik do stare zgrade koja je povezana hodnikom sa novom zgradom, dole u tom atomskom skloništu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Recite nam, u to vreme vi ste još uvek stanovali u svom stanu, u svojoj kući?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Iz početka, kad je to, u osmom mjesecu, 25. osmog počelo bombardiranje, onda sam išla na posao svaki dan. Jedan dan idem, drugi dan sam dolazila kući, do negdje možda pred kraj devetog, polovicom, kraj, ne znam vam ja tačno reći, bila sam u svojoj kući. Poslje sam ostala stalno u bolnici.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Zbog čega od tada? Zbog čega od tog trenutka više niste mogli da boravite u svojoj kući?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Suprug je bio gore, kod kuće, u našem naselju i nekako mi je došao u bolnicu i rekao da su kuće granatirane, da gore, da je i naša nešto oštećena i izgorena. I onda sam donjela odluku da se ne vraćam, da ostanem u bolnici.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je takođe bilo neophodno da vi nastavite da radite u bolnici u to vreme?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Dakle, vi ste od sredine septembra u bolnici boravili konstantno, dakle sve do 20. novembra 1991. godine. Da li sam dobro razumela to što ste rekli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Gde se vaš suprug nalazio u to vreme? Dakle, vi niste bili kod kuće, bili ste u bolnici, a gde su bili vaš suprug i ostatak vaše porodice?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Moj suprug je, dok nije došao kod mene u bolnicu da mi kaže za kuću, bio gore u našem naselju, u našoj kući. Kad je stigao kod mene u bolnicu i on je onda ostao. A prethodno moja snaja je bila trudna i otišla je na otok Krk pred porod. Porodila se 18. osmog u Rijeci. Moj sin je otišao, ne znam vam tačno datum, iz Vukovara pred kraj osmog mjeseca kod svoje supruge i više se nije vraćao u Vukovar. Kćerku sam poslala u Mikloševce u selo odakle je moj suprug. Ona

je dalje, tako mi je ona pričala kad smo se našli, prebačena u Ilok. Iz sela su odlazili u Ilok i da ih je vojska početkom desetog mjeseca odvela iz Iloka. Ona je otišla u Đakovo kod moje obitelji, familije.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A što se tiče vašeg supruga, rekli ste da je on živeo u blizini vaše kuće. Možete li to da objasnite nisam to najbolje razumela.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: On je ostao u kući, a posle njegovo kretanje ja vam ne znam reći ni opisati kad ja 24 sata radim, 24 kod kuće. Gdje je on za to vrijeme, šta je on radio za to vrijeme, to vam ja ne mogu detaljno opisati.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je vaš suprug bio pripadnik neke vojne jedinice?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U ono vrijeme su spominjali kada su počeli organizirati po naselju... kao kod nas je Mitnica, Sajmište i ljudi su se grupisali za odbranu neku da ne bi ih neko napao. On se priključio našoj ulici u tom smislu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li možda znate kako se ta grupa zvala?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To sam u Zagrebu doznala i čula kad smo tamo bili da su ih zvali Zbor narodne garde, kasnije da je bila 204. brigada.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li znate kada je zapravo ta 204. brigada formirana?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To vam mogu reći sada, kad sam vidjela i čula na televiziji. Navodno u devetom mjesecu. A ja vam to ne mogu tačno potvrditi.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Vi ste otišli u bolnicu, vaš suprug je ostao kod kuće. Da li ste se vi viđali sa njim? Da li vas je on posećivao u bolnici i recite nam, kada je dolazio, kako je bio obučen?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Moj suprug kad sam ja... Radila sam, rekla sam vam, 24 sata, 24 sam bila kod kuće, on je to mene dovozio ujutro autom na posao. Ujutro me odveze, sutra ujutro me odveze kući. Bili smo kod kuće. Kad je došao u bolnicu bio je u civilu. Sa mnom kod kuće je bio stalno u civilu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste ga nekad videli u uniformi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Da li ste ga nekad videli kako nosi oružje?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Vidite, oni su, to kada su se organizirali po ulici, kad koji bude dežuran, nosili oružje i predavali jedni drugima. A sad koje je to, šta je to. Ja to ne znam, oružje.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li vam je on pričao nešto o svojim postupcima, akcijama? Dakle, da li vam je prilikom bilo kog vašeg kontakta rekao šta se događa?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Rekao je da čuvaju i paze kuće da se ne iznosi iz njih, da ne bi dolazili, kao, jedni drugima kojih nema u kućama, da im se ne

odnose stvari i da im se ne krade iz kuće. Evo, o tome smo razgovarali, jer je bilo iz našeg naselja, naših ulica da su odlazili iz Vukovara.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala. Molim vas recite mi kada je pao Vukovar?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam mogu samo reći da sam ja čula 18. osmog da je pao dogovor između doktorice Bosanac i gospodina Hebranga da će biti evakuacija ranjenika i osoblja za Zagreb, za Hrvatsku

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li sam vas dobro čula gospođu Bučko, rekli ste 18. avgusta. Da li je to tačno?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne. 18. jedanaestog. Ja se izvinjavam ako sam pogriješila. 18. jedanaestog poslje podne, pridvečer, ne znam tačno kad, mi je kolegica rekla: "Čula sam da će biti evakuacija". E, tada sam znala. A za pad Vukovara sam doznala ujutro. Kada je moj suprug stigao u bolnicu, onda mi je on rekao da je pao Vukovar.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Tog 18. novembra, da li ste vi i tog dana radili u bolnici?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li biste mogli da nam opišete šta se događalo tog dana u bolnici, ali ukratko? Vi ste obavljali svoje zadatke.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Sve što je bilo potrebno oko ranjenika, oko previjanja, oko rada gdi je šta ustrebalo mi smo pomagali jedni drugima sve di je trebalo.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Rekli ste nam da ste saznali da će da dođe do evakuacije. Možete li da nam kažete ko vam je to tačno rekao i šta je bio sadržaj tog sporazuma koji je postignut?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nalazila sam se kod sterilizacije u tom hodniku. Naišla je kolegica. Mislim da je Mrgan, Mrdan, tako nekako se prezivala i rekla da je ona čula razgovor da će biti evakuacija. Tako je meni ona, mislim nama koji smo dole bili, ona prenjela.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A po onome šta ste čuli ko je trebalo da bude evakuisan?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bolesnici, ranjenici i osoblje.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Dakle, u to vreme, 18. novembra da li ste imali bilo kakva saznanja ko će da orgranizuje tu evakuaciju? Da li se o tome govorilo? Da li vam je to neko rekao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa bilo je govora, kasnije sam čula, da bi ih nosili naši zaposlenici, radnici Medicinskog centra, da bi pripomagali i ljudi, mislim muževi od naših supruga koje su radile da bi i oni pomogli u tom radu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li su se spominjale neke druge grupe ili ljudi, koji bi omogućili, da tako kažem, tu evakuaciju, možda neko iz inostranstva?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja ne znam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu. Tokom tog dana, dakle 18. novembra vi ste u bolnici i brinete se za pacijente. Da li ste videli da tog dana u bolnicu stižu neki ljudi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti da sam ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu. Recite nam da li se tog dana dogodilo nešto neobičajeno, nešto šta nam još niste spomenili, a čega se sada sećate?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja se ne mogu sjetiti ničega.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu. Sad ćemo da pređemo na sledeći dan. To je 19. novembar. Da li ste noćili u bolnici u noći između 18. i 19. novembra?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Možete li da nam kažete šta se desilo 19. novembra ujutro? Vi ste se probudili i šta je zatim bilo? Šta se desilo ujutru?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nastavili smo posao oko pacijenta, radili šta je bilo potrebno. U međuvremenu sam u hodniku, u kojem djelu zgrade te ne znam vam tačno reći, sreća od kolegice supruga i rekao mi je: "Tvoj suprug je stigao gore. Nalazi se u holu Internog odjela". Ja sam tog momenta išla gore da ga nađem. U holu je bilo mnoštvo ljudi. Pronašla sam ga, dovela sam ga dole. Otišla kod sestre Bibe, Binazije Kolesar i rekla joj ako može da i moj suprug nosi ranjenike kao što je bilo rečeno da će pomagati i od ostalih muževi da nose i pomažu pri tome. Pristala je, dala mu je mantil. Skinio je svoju jaknu koju je imao. Ostavio u sobici gdje smo mi bili i obukao je taj mantil.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kakav je bio to mantil?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mislite za ovaj bijeli ili njegovu jaknu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Mislim na taj mantil koji mu je dala gospođa Kolesar?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bila je bijela jakna, mislim matil što se u bolnicama nosi. Nije bio onaj dugački klasični, nego kratki mantil.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A zašto nije mogao da ostane u svojoj civilnoj jakni kada je nosio ranjenike?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jakna je bila jako uprljana i on je bio isto tako, pa se malo oprao i presvukao da bude čist.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kada ste ga sreli ujutru, zašto je on uopšte došao u bolnicu da vas vidi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: On je bio na položaju dvorca Eltza, i kad je on došao kod mene u bolnicu, tu je ostao nekoliko, potpomagao je kod rada prozora

zatvaranje da ne bude hladno toliko. To vam je možda negdje početak ili kraj devetog mjeseca, početak desetog, ne znam. I jednu večer su stigli, ja ne znam te ljude, pokupili su njih nekoliko i odveli ih da moraju biti na položaju. On je dobio dvorac Eltz. I tamo je bio do pada. 19. novembra ujutro, to mi je on pričao, da je došao njihov zapovjednik i rekao: "Šta vi tu još radite. Vojska je na mostu. Najbolje vam je da idete u bolnicu". I moj suprug se pokupio i tako je stigao do mene u bolnicu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta je on nameravao da radi u bolnici? Šta vam je rekao tog jutra?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Rekao mi je to da im je rekao Sremac da je Vukovar pao i onda, rekla sam vam, da smo otišli kod sestre Bibe. Namjeravao je nositi ranjenike i bolesnike kad bude evakuacija.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je on uopšte bio sposoban da pomaže oko ranjenika i pacijenta pošto nije bio za to obučen?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujte, to vam ja ne mogu reći, ali nosila, na gurat krevet i nosila, to je sposoban. A mi smo, osoblje, mogli premještati sa kreveta na nosila ko bi trebao ići. A ako se guralo s krevetom, pa prebacivati, tu su ljudi mogli pomoći.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu. Hvala. Znači, dobio je beli mantil, obukao ga je i to je bilo 19. novembra ujutro?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Šta je bilo dalje tokom dana?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujte, ja sam bila s kolegicama. On je isto tako šetao, mislim hodao po bolnici, po tim hodnicima, razgovaralo se. Gledali smo u neizvjesnost onako jedni u druge. Neko sa strahom većim, neko sa manjim. Ne mogu vam reći da sam uopšte na nešto mislila.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta se desilo tog dana? Da li je bilo neke evakuacije?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nije.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Šta ste vi lično toga dana radili u bolnici?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Normalno kao i do sada.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste vidali neke vojnike u bolnici?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To je bilo tek negdje u 12.00, da li koji sat poslje podne. Ja nisam gledala na sat i ne mogu vam tačno reći sat, je došla vojska i s njima sam vidjela, ali vani na ulazu u Hitnu, nisam ga vidjela unutra u zgradi, vani, čovjeka kojega sam poznavala. Sjedio je na nosilima na ulazu u bolnicu i još njih dvoje, troje, ne mogu vam tačno reći broj. Imao je civilne hlače, zelenu jaknu i šubaru gore na glavi, Maksimović.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Rekli ste da je vojska došla u bolnicu. Koja vojska?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jugoslavenske narodne armije.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste to vidjeli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mlade dečke sam vidjela.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I kako ste prepoznali da je to baš bila JNA, Jugoslovenska narodna armija?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Oni su nosili maslinasto zelene uniforme.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Možete li otprilike da nam kažete koliko ste vojnika JNA videli da su stigli toga dana, 19. novembra, u bolnicu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam ne mogu reći broj. Ja sam vidjela par. I tokom cjelog dana ja ih nisam puno vidjela. Nego poslje podne kada smo mi bili pozvani u gipsaonu da dođemo, osoblje, da se sastanemo, gospodin Veselin Šljivančanin nam je držao govor i rekao je da taj dan neće moći biti evakuacije, da je već kasno, da će biti sutradan i rekao je da možemo ostati raditi u bolnici, jer će trebati osoblja. Također mi je rekao, pošto sam radila na tim aparatima za centralnu sterilizaciju, da ostanem, a sestra Biba Kolesar, glavna sestra da i ona ostane i da nas nekoliko može da ostane raditi u bolnici.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kad ste vi sreli Šljivančanina u bolnici? Znam da je bilo 19. novembra, ali u kom delu dana?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da li da je to bilo poslje podne, pridvečer. Ja vam ne mogu tačno reći sate. Ja nisam uopšte obraćala pažnju na sate. Čak nisam znala ni koji je dan.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I gde ste ga sreli. Da li možete malo detaljnije da nam opišete kako se to desilo? Da li su vas pozvali da dođete kod njega ili kod nekog drugog?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Svi smo došli u gipsaonu. Osoblju je rečeno da dođemo u gipsaonu. Tada je gospodin Šljivančanin nama držao govor. Došao je u gipsaonu. E sad, da li je on već bio u gipsaoni ili je stigao naknadno, ja se to stvarno ne sjećam. I držao nam je taj govor koji sam vam maloprije rekla. I da doktorica Bosanac više nije direktor bolnice, da će nju zamjeniti gospodin major, imena se ne sjećam, koji je to major bio, da će on rukovoditi sad sa bolnicom. I onda nam je pričao da bi trebali ostati raditi.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kako znate da je to bio major Šljivančanin?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: On se sam predstavio. Sad da li je on rekao da je on major ili neki drugi čin, ja vam ne mogu reći, ali je rekao da je Veselin Šljivančanin.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Dok je držao taj govor, da li je rekao nešto o medicinskom osoblju?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da. Ako želimo da možemo ostati raditi. Nije drugo ništa bilo riječi. I što je rekao da ne može taj dan biti evakuacija, nego će biti kao sutra.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je, osim osoblja, pominjao neke druge grupe, neke druge kategorije ljudi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja se ne sjećam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A da li je nešto rekao o porodicama medicinskog osoblja?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da. Da će porodice moći ići s nama kad bude evakuacija, da će muževi moći ići s nama kud i mi osoblje kad se evakuiramo.

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma, obratite pažnju da ne postavljate sugestivna pitanja.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu, časni Sude. Da li se još nešto desilo tokom tog sastanka šta biste nama mogli da kažete?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A ko je sve tamo bio? Rekli ste: "Mi smo bili u toj sobi". Ko su bili "mi"?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Sestre Medicinskog centra opće bolnice Vukovar. Ne sve, ali nekolicina.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Koliko vas je bilo, otprilike?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam ne mogu reći tačno broj, ali možda 40, 30. Šta ja znam, 50. Tu negdje.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Gde ste bili u noći između 19. i 20. novembra?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U sobici kod centralne sterilizacije, nas nekolicina kolegica, skupa sa mojim suprugom smo tu sjedili i razgovarali i pričali, očekivali sutrašnji dan šta će se dogoditi.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A šta se dogodilo sledećeg dana ujutro?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ujutro nam je pokucano na vrata da je osoblje, medicinske sestre, da dolaze u gipsaonu na razgovor. Mi smo izašle, rekle smo mom suprugu: "Ti ostani tu". Međutim, on nije htjeo. Izašao je van. Sobicu sam tu malu zaključala i otišla u gipsaonu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala, kažete: "Pokucano vam je na vrata". Da li ste videli ko je pokucao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste videli tu osobu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da, da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li možete da nam opišete tu osobu, molim vas?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mlađi čovjek u uniformi. Samo nam je rekao da idemo u gipsaonu i mi smo se onda pokupile polako i odlazile, a on je otiša dalje niz hodnik prema centralnom skladištu... skloništu da pozove i druge.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je rekao zbog čega vam kuca na vrata?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A šta vam je rekao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da dođemo u gipsaonu na razgovor.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je rekao ko će da vam se obrati?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta ste vi uradili pošto je taj čovek to vama saopštio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Iz tog honika polako smo se mi skupile i otišle... polako išle u gipsaonu, koje smo bile tu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Na koga mislite kada kažete "mi"?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Na sestre koje su bila sa mnom tu noć u toj sobici.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A gde ste onda krenule?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Za gipsaonu, hodnikom, putem koji vodi do gipsaone.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I ko je bio tamo u gipsari?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Već je bilo našeg osoblja i došao nam je onda gospodin Veselin Šljivančanin. Isto nam je počeo pričati i govoriti da je taj gospodin major, budući direktor bolnice. On je njega predstavio i isto je pričao za rad bolnice, da bi trebali ostati, da nastavimo, da nas nekolicina ako ostanemo da možemo ostati kod familije, kod rodbine, odmoriti se nekoliko dana i da se onda vratimo na posao u bolnicu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li su nešto govorili o evakuaciji?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam čula.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Zapravo, ko je s vama razgovarao? Samo jedna osoba ili njih nekoliko koji su vam se obratili u gipsaoni?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U gipsaoni nam se obratio gospodin Šljivančanin, a obraćao se da li 19. novembra poslje podne ili 20. novembra prije podne i taj novi ravnatelj bolnice. Ja ne mogu vam tačno reći dan, datum. Ali oba dvojica su se

obratila i govorili su da je on sad novi direktor. Gospođa doktor Bosanac više nama nije direktor, da mi moramo sad slušati njegovo naređenje, da će oni sad tu zapovjedati.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Koliko je ljudi bilo u toj gipsari?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa ja mislim isto 30, 40, 50. Tako nas je bilo. Ostali su ostali u hodniku koji vodi iz gipsaone prema drugoj čekaoni.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kada vam se Šljivančanin obrati, kako vam se obratio na tom sastanku?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa bio je čovjek visok, ponosit. Kako da vam kažem, stabilan. Onako, razgovjetno je govorio, naređivao, a ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kome je izdavao naređenja i kakvu vrstu naređenja?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa nama je pričao da moramo sada njih slušati, da je novi ravnatelj bolnice tu. Da bi trebali ostati raditi, da nam se neće ništa dogoditi, da mi slobodno ostanemo raditi tu u bolnici. E, to su bili razgovori.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Koliko je otprilike dugo trajao taj sastanak? Znam da je prošlo puno vremena, mnogo godina, ali da li imate neku predstavu koliko je trajao taj sastanak?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja ne mogu vam o tome stvarno govoriti.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste nešto primetili dok ste bili u gipsaoni?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Dok smo bili u gipsaoni došla je Šelebaj gospođa, sestra i rekla mi: "Traži te suprug". Na moment sam izašla van na vrata. On mi je rekao: "Vi ste tu u gipsaoni zatvoreni, a oni nas odvede. Moraću i ja poći. Daj mi ključ da ja uzmem svoju jaknu. Evo vama vaš mantil", i skinuo je mantil.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Šta vam je tačno rekao? Da li se sećate reči? I kako je izgledao dok vam je to govorio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bio je uplašen i nisam sigurna ali mislim da je rekao ovako: "Nas odvede, a vas su zatvorili u gipsaonu i ja ću morati ići... vjerojatno ići".

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Na koga je mislio kad je rekao "mi"? Da li vam je to malo jasnije rekao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne, jer mi nismo dugo razgovarali.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta je dalje bilo? Da li ste ostali u toj prostoriji sa svojim mužem ili ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne. I ja sam se vratila natrag u gipsaonu. Gospodin Šljivančanin je, onda je vjerojatno već bio kraj razgovora, pitao da li neko nešto ima za reći. Digla sam ruku i rekla ja: "Vi ste nam jučer obećali da će naši muževi ići s nama, a sad ste ih odveli". Gospodin Šljivančanin mi je odgovorio da to nije istina,

da su oni tu. Ja sam onda ogovorila da nije njegovo istina, da su oni odvedeni, a kamo, ja to ne znam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li vam je dobro gospođo Bučko? Mi možemo da napravimo pauzu. Razumem da vam je teško. Ali ako vam nije dobro, napravićemo pauzu. Možete li da izdržate?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mogu ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hoćete li možda malo vode?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Kad sam sve to izdržala, izdržaću i ovo... Hvala.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala vama. Ne žurimo nidge. Polako.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Onda sam ja njemu rekla da su odveli naše muževe. Tada mi je rekao: "Uzmite papir i olovku i popišite vaše muževe, pa ćemo ih dovesti tu, ali ako nisu okrvavili ruke". Otišla sam u drugu prostoriju. To vam je kirurška ambulanta. Iz ladice sam uzela papir. Olovku sam imala u džepu i počela pisati imena. Htjela sam taj isti papir dati dalje u hodnik, misleći da ih bude što više na papiru. Gospodin Šljivančanin mi nije dao, pa se taj papirić vraćao natrag u sobu, u gipsaonu i morali smo ga predati njemu. Kad smo mu dali papir, na tom papiru je bilo 15, 16, 17 imena. Ja vam ne mogu baš tačan broj reći. On je uzeo papir i rekao je da će on poslati nekoga po njih. Koga je dotični gospodin Šljivančanin slao, ja ne znam, niti sam vidjela. Mi smo izašli iz gipsaone. Vidjela sam da mi nema supruga. Poslje sam trčala po krugu bolnice da gledam gdje su. Međutim, vidjela sam mnoštvo ljudi sa desne strane od tog hitnog ulaza i na lijevoj strani. I rekli su da sa desne strane ona masa ljudi koja je tu stajala, da oni idu za Novi Sad, a sa lijeve strane da će biti za Zagreb.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala, gospođo Bučko. Kažete da ste uzeli jedan papir i da ste imali olovku u džepu i da ste napisali na tom papiru imena, oko 15, 16. Koga ste stavili na taj spisak? Ko su bili ti ljudi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam: Kolesar, Stanek, Sić, Šelebaj, i on i njegov otac. Od naše Rade, ona je živjela s njim, njegovo prezime ja ne znam, jer su živjeli njih dvoje skupa. Ona je medicinska sestra, Rada.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Recite nam ko su bili svi ti ljudi, ovi koje ste pomenuli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To su bili od našeg osoblja muževi i tu sam i mog supruga, njega još nisam nabrojila. Mislim, možda ću se sjetiti, pa njega sam htjela na kraju pomenuti. Ali ne mogu se stvarno sjetiti. Svih imena ne mogu se sjetiti.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala, gospođo Bučko. Takođe ste rekli da ste taj list papira sa imenima predali Šljivančaninu, je l' tako? Zbog čega ste to dali njemu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa on je tražio da mu vratimo papir sa popisom.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste vi pokušali da mu to ne vratite?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Šta ste vi zapravo hteli sa tim spiskom?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Zapravo mi je prostrujilo kroz glavu, ako nam ih vrati da ih možda možemo spasiti, jer nismo znali kud odlaze i šta će biti s njima. A kad je samnom, kako bude meni, tako će biti i njemu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Gospođo Bučko, kada ste rekli da ste mislili da ćete možda moći da ih spasite, zbog čega to mislite? Kako mislite "spasite"?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa, ako je obećao nama da nam se neće ništa dogoditi, medicinskom osoblju i našim muževima, po tome sam ja mislila da ćemo ih spasiti.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da ih spasite od čega?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne znam vam ni ja tačno reći od čega. On je rekao eto, da ćemo... Ja sam mislila da ćemo biti spašeni. Šta ja znam od čega. Ja nisam znala gdje oni odlaze i kud se odvođe. Ni kud ni šta.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li vas je bilo strah?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: I te kako.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Čega vas je bilo strah?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujete, svega. Kud ćemo, šta ćemo. Kuća srušena. Nemamo kud. Nemam gdje. Eto, di ću sa ovom glavom.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala, gospođo Bučko. Rekli ste da ste na kraju izašli iz gipsaone?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste u redu gospođo Bučko? Dakle, kada ste izašli iz gipsaone, gde ste pošli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pošla sam van da tražim supruga, jer ga nisam vidjela u honiku gdje smo poslednji put razgovarali u hodniku odmah do gipsaone. Pošla sam po krugu bolnice da ga tražim. Nisam ga našla. Molila sam, trčala sam, tražila i onda se uključila i sestra Biba da traži svoga supruga i ostale kolegice, svako svojim putem gdje je mogao i znao. Išli smo po krugu i tražili. Onda sam se obratila i doktoru Ivankoviću da nam pomogne kod novog ravnatelja bolnice, ako je u mogućnosti da nam pomogne da naši ljudi idu s nama. Doktor Ivanković je otišao u jednu malu prostoriju, to vam je bila naša mala sala za šivanje kod nesretnih slučajeva, i doktor Ivanković im je objasnio šta mi tražimo. Novi direktor je ustao i rekao je da će nam pomoći ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta se onda desilo? Vi ste bili, dakle ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U krugu, kako sam trčala, sa suprotnog izlaza kontra bolnice isto ima izlaz, vidjela sam autobus. Dotrčala sam tamo. Htjela sam razgovarati, jer sam vidjela supruga. Vojnik, mlađa osoba, u uniformi, pretpostavljam da

je vojnička, mi nije dozvolio. Došla sam do prozora, skoro pred kraj autobusa, kucala na prozor, ali nisam mogla uspostaviti nikakav kontakt. Ponovo trčeći natrag u bolnicu, i sestra Biba je onda tu i doktor Ivanković i taj direktor novi, išli smo, razgovarali i onda smo izašli van. Vidjeli smo da gospodin Šljivančanin vani sa našim Bogdanom. A naši muževi su već bili iz autobusa vani poredani na rubnjak od ceste, pločnika, kako ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta se onda dogodilo? Dakle, vaši muževi su bili tako poredani uz pločnik. Gde ste vi stajali kada ste to videli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Na kapiji toj zadnjoj, kod izlaza sa lijeve strane, oni su bili tamo poredani, a mi smo izlazili van da molimo gospodina Šljivančanina da ih pusti van. Novi taj gospodin direktor je rekao neka prozove mog i Bibinog muža. On je njih prozvao. Mi smo polako stizali prema njemu. Upitao je Bogdana, ja mislim da je gospodin Šljivančanin to upitao, da li Bogdan poznaje mog supruga. On je rekao, ne. Onda je upitano navodno mog supruga da li poznaje Bogdana. Moj suprug je rekao "Ne". Gospodin Šljivančanin je rekao: "Marš". I ja sam pomislila, maršni nas koliko hoćeš, samo nas pusti da idemo živi dalje.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala vam, gospođo Bučko. Rekli ste da ste vi i ostali zamolili majora Šljivančanina da ih pusti. Zašto ste se obratili baš Šljivančaninu da to uradi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa, zato što sam s njim kontaktirala u gipsaoni, što sam njemu dala papirić i mislila sam da je on nadležan za to.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta vam je on odgovorio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne razumjem vas kad ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kada je od Šljivančanina zatraženo da pusti te ljude, da li je on nešto uradio, da li je nešto rekao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne, on je samo Bogdana upitao, a on je mom suprugu rekao: "Marš" i ja dalje ništa drugo čula nisam. Ostali su još ljudi. Suprug moj i ja smo se pokupili, otišli dalje u dvorište gdje smo stajali, jer sa suprotne strane su bili poredani autobusi da idemo dalje.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Iz vašeg opisa koji smo sada čuli, rekli ste nam da ste trčali po celoj bolnici i da ste u jednom trenutku videli jedan autobus. Recite nam gde se taj autobus nalazio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne znam na koji autobus vi mislite? Da li ovaj što je njih dovezao u Gundulićevoj ulici ili ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Dok ste nam opisivali događaje pomenuli ste da ste videli jedan autobus dok ste trčali okolo po celom bolničkom krugu, dakle autobus kom ste kasnije prišli? Gde se on nalazio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Taj autobus je bio u Gundulićevoj ulici. Kad sam izašla, vidjela sam ga u Gundulićevoj ulici i njemu sam prišla i vidjela sam da su unutra ljudi. Došla sam do vrata. Nije me gospodin, u uniformi mlađi čovjek, pustio

unutra. Pokucača... Otišla sam do skoro kraja autobusa, kucala na prozor. Nisam mogla uspostaviti kontakt sa suprugom.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste svog supruga videli u autobusu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je osim njega u autobusu bilo još ljudi? Je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li ste prepoznali nekog od njih?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa bio je, kažem vam, Kolja, Šelebaj, Sić... Ne mogu se sjetiti svih tih imena, mislim ...

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu. Rekli ste da su se posle vaši muževi nalazili ispred pločnika. To ste isto videli svojim očima, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jesam, jer su bili poredani jedan pored drugoga u jednom redu.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je bilo vojnika okolo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam vidjela.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Ranije ste rekli da je neki mlađi čovek bio u autobusu koji nije uspeo da uspostavi kontakt. O čemu ste tu govorili? Nisam vas razumela?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Vojnik je bio na vratima autobusa dok su oni bili unutra u autobusu. A ja sam htjela ući ili da mi muž iziđe. Nije moglo ni jedno ni drugo. Zato sam otišla i kucala mužu na prozor da mu kažem da će izaći ili ne znam ni ja šta sam mislila da mu kažem u tom momentu, ali da ga vidim i da ćemo skupa dalje ići.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Taj vojnik koga ste videli, recite nam kakav je to vojnik bio? Da li se sećate?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mlađi je čovek bio. A lik njegov, da ga ja opišem ili nešto, ne.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li možete da nam kažete iz koje vojske je bio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja... Imao je uniformu maslinasto zelene boje. Da li je to JNA? Ja ne mogu 100 posto tvrditi.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta se onda dogodilo? Da li ste na kraju uspeali da dođete do svog supruga?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Šta se dalje dogodilo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Otišli smo natrag prema glavnom izlazu iz bolnice. Tamo su bili poredani autobusi i tu nam je doktor Ivanković poželio sretan put, negdje kod izlaza. Tačno mjesto vam ja ne mogu reći gdje. Mi smo otišli i kako smo stizali, tako smo ulazili u autobuse.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kad kažete "mi" na koga mislite?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Moj muž i ja.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li su se i drugi ljudi ukrcavali u autobuse?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A ko su bili ti drugi ljudi koji su se ukrcavali u autobuse?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa iz bolnice, koji su se zatekli u bolnici taj dan, oni su sjedali u nekoliko autobusa. Ja vam ne mogu reći koliko je bilo poredano tamo. I sjedali smo u autobuse i čekali kad ćemo ići.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kažete da su to bili ljudi iz bolnice. Da li možete da nam precizirate šta se sve misli pod tim "ljudi iz bolnice"?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Osoblje koje je radilo, od naših teta, spremačica, sestara, bolničara, tehničara, svih koji smo bili u bolnici išli smo, osim onih koji su normalno ostali tamo, mi smo odlazili u autobuse. Ali prije nego što smo moj suprug i ja došli, u tim autobusima je već bilo svijeta, tako da ja vama ne mogu tačno reći koliko, ništa.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A gde su se nalazili pacijenti?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja ne znam. Ja ih vidjela nisam.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta se dalje desilo? Vi ste se ukrcaли u autobus zajedno sa suprugom, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta je bilo posle toga?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mi smo voženi kroz centar grada, Radićevom ulicom, Šenoinom ulicom, Sajmište, u blizini gdje je i moja kuća, prema "Veleprometu". Skrenuli smo desno za Petrovački put. Na kraju se nalazi jedna zgrada tekstilne industrije. Bilo je mnogo žena unutra, mahale su nam, kucale po prozoru. Mi smo sjedili u autobusu. Tu su zastali. Nisu nas vodili preko Petrovaca za Hrvatsku, nego su se autobusi vratili natrag, preko Negoslavaca, Orolika, Tovarnika, Šida, Sremska Mitrovica.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I šta se onda dogodilo tamo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U Sremskoj Mitrovici autobusima smo doveženi. Čuli smo da je to njihov sportski centar. To je već bilo i mračno. Ja vam ne mogu tačno reći zgradu, opisati. Nisamo mogli unutra, jer je već bilo puno ljudi. Povraćali smo se nazad... Mi smo već bili izašli iz autobusa da ćemo u te zgrade. Mjesta

nije bilo. Vratili smo se natrag u autobuse i onda su nas odveli isto do nekog prihvatnog centra. Kojeg, kako se zvao, ja ne znam. Nisam se ni interesirala kako se zove. Tu smo u tom krugu cijelu noć sjedili u autobusima i sutradan ujutro, prije podne, ne znam tačno u koliko sati, smo odveženi dalje, mislim da je preko Bosne gdje smo se razmjenili iz jednih autobusa u druge autobuse za Hrvatsku.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala, gospođo Bučko. Sada ste nam ispričali celu priču o tome šta ste videli i proživeli u bolnici tokom relevantnih dana, a i ranije. Sada ću da vas zamoli, s obzirom da ste se vi nekoliko puta u bolnici obratili i pristupili gospodinu Šljivančaninu, šta ste nam i rekli, da nam kažete kako je on postupao prema vama? Kakav je on stav imao prema vama i kako ste ga vi doživeli? Molim vas recite nam nešto o tome?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Moj doživljaj... čovjek je visok, stasit, s brkovima, kako da vam kažem, govor je imao oštar, ponosan kao da niko ništa nije, nego on. To je moj lični utisak da je on tu zapovjednik, da on tu naređuje i da mi moramo njega slušati.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Hvala vam, gospođo Bučko. Kažete da je on komandant. Možete li da nam možda kažete detaljnije zbog čega ste stekli takav utisak?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Zbog toga što je on nama u gipsaoni... Ja sam tada s njim imali kontakt dva puta, mislim više nisam... po njegovom ponašanju.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: A kako se ponašao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Kažem vam, bio je onako čovjek oštrog govora, kako drugo... Ja ne znam kako durugačije da ga opišem.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: U redu. Hvala gospođo Bučko.

ADVOKAT VASIĆ: Ja se izvinjavam, samo dok traje moje ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću ...

ADVOKAT VASIĆ: Ispitivanje moje kolegice, jedna ispravka na transkriptu. To je strana 28, red je 21. i 22. Na pitanje moje uvažene kolegice oko događaja sa njima u Bosni, čini mi se, da je svedokinja tada rekla da su oni promenili autobuse, a u transkriptu stoji da su razmenjeni. Pa bi bilo dobro da kolegica ovo rasčisti. Čini mi se da je pogrešno ušlo u transkript u odnosu na ono šta je svedokinja rekla na to pitanje. Mislim da su oni razmenili autobus,e a ne da su oni razmenjeni.

SVEDOKINJA BUČKO: Ne.

SUDIJA PARKER: Hvala. Molim vas gospođo Tuma saznajte od svedokinje o čemu je reč.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Gospođo Bučko, vi ste, naravno, čuli komentar gospodina Vasića. Da li možete da nam razjasnite šta se zapravo dogodilo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mogu. Autobusi su stali. Iz autobusa smo izlazili van. Izašli smo napolje iz tih autobusa u kojima smo doveženi. Rekli su nam... Malo dalje su bili drugi autobusi u koje smo mi ušli i sjeli. Čak i u našem autobusu, ja i ovdje pred časnim Sudom zahvaljujem šoferu koji je nas vozio. Bio je toliko ljubazan da se izvinjavao da on nije to radio svojom voljom. To nam je rekao kad smo odlazili.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li se radilo o razmeni ljudi ili ste vi samo prešli iz jednih autobusa u druge? Mislim da sam tako shvatila ono šta je gospodin Vasić rekao.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da. Mi smo iz jednih autobusa prelazili u druge autobuse.

TUŽITELJKA TUMA: U redu. Hvala, gospođo Bučko. Časni Sude, ja sam završila sa glavnim ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospođo Tuma. Ovo je očigledno dobar trenutak da napravimo pauzu. Sa radom ćemo da nastavimo u 10.55.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala časni Sude. Dobar dan svima u sudnici. Dobar dan gospođo Bučko.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da se predstavim. Ja sam advokat Vladimir Domazet, drugi branilac gospodina Mrkšića i ja ću vam sada postaviti nekoliko pitanja. Danas ste, odgovarajući na pitanja moje uvažene kolegice, rekli da je prvo bombardovanje Vukovara bilo tačno u nedelju 25. avgusta 1991. godine. Je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: 25. osmog, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Da li se sećate, da li ste lično videli ili čuli ili kasnije čuli, da je jedan dan pre ovog o čemu ste svedočili, bio oboren jedan avion Ratnog vazduhoplovstva JNA iznad Vukovara?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete: "Ne", da li uopšte nite čuli ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Za tako nešto nikada ili samo u to vreme niste čuli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam čula u to vrijeme da je srušen avion.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kasnije da li ste čuli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U razgovoru dok smo bili u bolnici na poslu se pričalo da je srušen. Ali to vam je već bio deseti ili početak jedanaestog mjeseca. I ja vam ne mogu tačno reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ne možete reći tačno kad je srušen i ja to razumem potpuno, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li je tog dana, 25. osmog, o kome govorite kao napadu aviona i prvom bombardovanju, bila pogođena bolnica ili je ona na onaj način na koji ste opisali, pogođena nešto kasnije?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam ne mogu reći tačno taj dan da li je pogođena, ali smo to poslijepodne pacijente spuštali u podrum, u hodnike niže, jer ja sam bila kod kuće, pa sam pozvana da počnem raditi. A na uglu u Vukovaru sam vidjela iz Hitne pomoći automobil koji je izgorio. Rekli su da je od bombardovanja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Danas ste govorili o tome da ste zbog takvih situacija jedno vreme bili prinuđeni da spuštate pacijente dole u prizemlje ili u ono sklonište, pa ih nazad vraćate liftom i da je to neko vreme trajala takva situacija. Ako sam vas dobro razumeo, to je bilo... Ne možete tačno da odredite, a hteo bih zato da potvrdim, do negde kraja devetog ili početka desetog meseca. Jeste li tako danas rekli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja mislim da je tako moglo biti do devetog mjeseca, kad, šta, kako, ne znam. Mislim, ne mogu vam datum ja tačno reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Ali do nekog perioda je na taj način postupano?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Do nekog perioda je tako postupano sa pacijentima i bolesnicima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospođo Bučko, dok ste još bili kod kuće i odlazili na posao, vi ste opisali da vas je u to vreme suprug pratio ujutru kolima i dočekivao narednog jutra i shvatio sam da ste radili ono šta je u zdravstvu bilo često, dakle 24 sata. Da li sam vas dobro razumeo da su tada vaše smene bile 24 sata, pa ste onda imali koliko pauzu? Isto toliko ili nešto manje ili duže?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Isto toliko pauze.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, to je period dok ste bili kod kuće. Kada ste prešli, da kažem, i da noćite u bolnici i bili neprekidno u bolnici, da li ste onda isto na taj način imali pauze ili ste već radili na drugi način?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ponekad je bilo pauze tako isto, a ponekad kad je trebalo, radili smo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada, kada ste govorili o tom periodu, dakle o vremenu kada ste ostali u bolnici da spavate, kažete da je to bilo posle informacije vašeg supruga da vam je i kuća oštećena i da ste tada odlučili da ostanete u bolnici, je li tako?
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je u to vreme vaš suprug već bio vojno mobilisan ili se već sam javio dobrovoljno, već ne znam na koji način je stupio u Zbor narodne garde? O tome ste nešto govorili.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To su kod nas po četvrtima gradova se organizirali i tada je on pristupio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I ako sam vas dobro razumeo, on a i drugi, uglavnom dakle iz bližih ulica i susedi su na smenu su dežurali sa oružjem koje su zaduživali i onda vraćali kada im se ta smena završi? Jesam li vas dobro razumeo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Međutim, spomenuli ste i vi u vašim današnjim odgovorima na pitanja moje uvažene koleginice da je u jednom periodu vaš suprug bio na položajima u dvorcu Eltz. Mislim da se tako zove taj dvorac.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to bilo dakle posle ovog prvobitnog zadatka o kome ste pričali, da je prešao na položaj u dvorcu Eltz?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To je kad je došao kod mene u bolnicu, onda su došli i nekolicinu civila iz bolnice odveli i rekao je da je na položaju dvorca Eltza.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Razumeo sam. Dakle, to znate dakle po njegovoj samo ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Priči ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Priči i nikada niste tamo odlazili za to vreme?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kada mi sada kažete da je dolazio, tada kada vam je rekao, i odveo nekoliko civila, o čemu se radi? Da li su to bili neki ranjenici ili pacijenti koje je preuzeo iz bolnice ili nešto drugo? Hoćete li mi to ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Došli su, da li dvojica, da li trojica ljudi. Pokupili su par naših muževa i odveo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To kad kažete odveo, odveo tamo na položaj, odveo u dvorac Eltz?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Odveo ih tamo. Poslje kad su oni došli, taj čovjek dotični, ja ne znam kako se zove, ni ko je, ni koju funkciju je on imao, pitala sam ga gdje je, kao što sam pitala i gospodina Šljivančanina za svog muža, e tako sam se i s tim dotičnim gospodinom... Rekao je da su odvedeni na položaj u ovome dvorcu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li se možda sećate od tog trenutka ili od tog vremena kad je vaš suprug bio na položajima negde u dvorcu Eltz do onog 19. jedanaestog kada ste pomenuli da je došao u bolnicu, da li je u tom međuvremenu dolazio, da li ste se viđali ili ne?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jesmo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na koji način, je li on dolazio, pošto ste rekli da vi niste odlazili?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: On je, on je dolazio u bolnicu da me vidi i vraćao se natrag.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Drugi način komunikacije pretpostavljam da niste imali ili jeste. Mislim na onu telefonsku komunikaciju ili nešto slično?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, ono o čemu ste govorili da ste negde 18. jedanaestog, negde popodne čuli od svoje koleginice da se priprema evakuacija, to kako sam vas razumem, niste bili u mogućnosti, niti ste na neki način to mogli suprugu da javite?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali rekli ste da je on sutradan ujutru, dakle 19. novembra ujutru došao i sam vam rekao da je Vukovar pao i da je njegov zapovednik rekao da dođe u bolnicu. Je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako je. Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li vam rekao da je sam došao ili sa nekim svojim kolegama?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Došao je Stanek, mislim Vašaš i ne znam da li je još jedan bio ili nije. Ja vam ne mogu tačno to reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. A pošto vidim da tu dvojicu i po imenima ili prezimenima identifikujete, a verovatno i poznajete, ko su bile te osobe?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Stanek je bio suprug od naše medicinske sestre Marice Stanek. A Vašaša je moj suprug poznao i ja sam ga, eto, upoznala prije, a drukčije ga ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: On, dakle, nije imao nikakve veze s bolnicom, mislim, niko od njegovih, supruga ili ovo, nije radila u bolnici?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Za Vašaša ne znam, a za Staneka isto kao i ja, njegova supruga je radila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još ste nešto rekli posle ovoga kad ste rekli da je to njima tog istog jutra zapovednik rekao. U jednoj sledećoj rečenici ste rekli:

"Sremac im je rekao". Da li je to Sremac prezime i ako jeste, da li je to prezime tog možda zapovednika?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Sremac Stanko ili Stanislav, ne znam tačno, je ime i prezime od njihovog zapovjednika. To mi je rekao suprug i po tome sam onda donosila zaključak, jer je on rekao da je to njihov zapovjednik. A ja ga vidjela nisam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Rekli ste da prvu neku vest o eventualnoj evakuaciji i pripremi evakuacije ste čuli negde, kako sam razumeo, 18. popodne ili predveče od vaše kolegice Mrgan ili tako nekako.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da li je... Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je ona govorila i o nekim detaljima ili je to bilo ovako više uopšteno samo najavljeno da će biti nekakve evakuacije?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Samo najavljeno da će biti evakuacije. Ništa druge detalje mi nije pričala.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste nešto kasnije da ste zamolili sestru Kolesar, ona je bila glavna sestra hirurgije, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da ste je zamolili da i vaš suprug ostane i pomaže pri toj evakuaciji koja se planirala, da bude na neki način onaj koji će pomagati pri toj evakuacija, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da, kad je došao iz dvorca, to jutro. Ali to je 19. novembar.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada. Naravno, to je bilo posle njegovog dolaska i niste ni znali da će doći, niti je on znao za ovo. Dakle, govorimo o 19. novembra posle njegovog dolaska.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to bila njegova želja ili ste to vi na neki način sami se setili i uradili?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa čujte, mi smo se oba dvoje tako dogovorili, a i on je mislio idemo skupa, pa šta nam bude i kako nam bude, bićemo skupa tu. Već nam djeca nisu s nama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li znate da li su na isti način postupile i ova kolegica vaša čiji je muž takođe došao sa vašim suprugom?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: E to vam ja ne znam, jer nismo o tome razgovarale.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo bih se, ja se izvinjavam, vratio na ovaj dan ranije, na 18 kada vas je pitala moja uvažena kolegica da li ste primetili da tada u bolnicu stižu neki ljudi, vi ste, čini mi se, odgovorili da se ne možete setiti. Ja bih pokušao da vas pitam da li ste konkretno videli da dolazi mnogo više nego što je

uobičajeno da u jednu bolnicu dolazi, pre svega, civila, dakle i žena i muškaraca uopšte, da jedan veći broj civila nego što je uobičajeno dolazi tog popodneva. Da li ste to mogli možda da primetite?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: 18 nisam vidjela. Ali 19. novembra kada sam otišla gore u hol po svog supruga, bilo je mnogo civila u tom holu. A kad su oni stigli, ja ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle 19. novembra možete to da potvrdite da je bilo, za 18. ostaje ovaj odgovor da se ne možete setiti da su neki ljudi posebno stizali.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato ko je bio Marin Vidić, zvani Bili?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Za to ime sam čula, ali ga nisam poznavala, da je bio naš, je li predsjednik općine ili šta, ali ja vam ne mogu tačno reći. Za njega sam čula, ali lično ga nisam poznavala, niti sam ga vidjela dok nisam došla u Zagreb.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato, da li ste čuli od nekoga pošto kažete da do Zagreba ga niste lično videli, da je taj gospodin Vidić bio u bolnici upravo ovih dana, 18, 19. i 20. jedanaestog?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja ga nisam vidjela. Možda je prolazio. Ja čovjeka nisam poznavala i ne mogu potvrditi to.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, vi ga u to vreme... još fizički niste znali kako izgleda, kako razumem?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste govorili o 19. novembru i bili obavješteni od svoje kolegice da je u holu vaš muž i rekli ste da ste tu videli mnogo ljudi, da ste ga na neki način jedva našli, da je bilo puno ljudi. Je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pre svega, da vas pitam, kad govorite o holu, verovatno mislite, da proverimo, na prizemlje bolnice, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako je. U prizemlju bolnice, u ulazu u bolnicu, gdje se dalje išlo gore liftovima, mislim dok se radilo, na katove. Ali to vam je hol prizemlja. Na prvom katu, u stvari, hol. A u prizemlju bio je još i niže, di smo mi bili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste, takođe, i malopre ste i meni ponovili, da je tu bilo mnogo ljudi. Da li ste imali vremena da primetite ili ste bili skoncentrisani da pronađete supruga, o kojim se ljudima radi? Da li ste nekoga prepoznali? Da li možete da date neku ocenu koji su ti ljudi bili koji su bili u holu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To vam ne mogu reći koji su to ljudi bili, jer ja sam gledala gdje ću vidjeti svog supruga. Nisam obraćala pažnju na ostale.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, hvala. To je i logično. Sad bih vas nešto pitao u pogledu... Spominju se ovi beli mantili. Kako je bilo u to vreme uobičajeno odevanje vas zaposlenih u bolnici? Da pođemo od lekara. Jesu li oni na radu nosili bele mantile ili mantile neke druge boje ili na neki drugi način bili obučeni?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bilo je i bjelih mantila, a bilo je i zelenih od operacijske sale... u sali, ali kasnije se i po hodniku u njima išlo, jer ja ne znam da li je bilo dovoljno onda ili nije. Bilo je i zelenih, hlače i gore bluza. Nosile su se i takve uniforme.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, hoćete da kažete da je uobičajeno kod onih koji su bili u operacionim salama, oni su nosili zelene bluze sa zelenim pantalonama ili hlačama, kako kažete. Je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kako su bile obučene medicinske sestre, kao i vi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja sam imala uniformu sa suknjom i bluzom. Bile su bjele i bile su plave.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je tu bilo neke razlike kada bi se nosile plave, a kada bele ili ne?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne. Prema potrebi, kako smo koju mogli obući, tako smo se oblačile.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još samo nešto, da bude tu potpuno jasno. Kada ste govorili, čini mi se, da ste rekli ili ću vas pitati da ne bih pogrešio, da li su nošene i bele jakne od strane lekara i osoblja, dakle ne samo mantili, već i one praktično znatno kraće nego što su mantili? Da li je i to bio deo uniforme lekara?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujte, to je bilo kod nas u bolnici, a da li su oni i ko je kad imao kakav, ja to vama ne mogu reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Naravno, naravno. Ja vas ne pitam ko je kako, nego da li je bilo i toga?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bilo je, one kao bluze do koljena, kratke bjele i bilo je dužih mantila, normalnih, što se nosilo sa dužim mantilima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li biti ljubazni da mi kažete, rekli ste za lekare, medicinske sestre, ono pomoćno osoblje i oni radnici koji ne spadaju, dakle, u medicinski obrazovane, koji su radili pomoćne poslove, koju su oni uniformu nosili?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bilo je sivih i roza.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na taj način su se razlikovali od vas medicinskog osoblja, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To je bilo i prije nego što je počelo ovo zlo ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: A onda smo, kažem vam, oblačili ko je šta stigao i ko je šta imao. Roze su nosile primalje, dječije negovateljice, oprostite. Naše tete su nosile sivo, sestre su nosile plavo, a doktori i doktorice bijelo. Poslje je bilo, oblačilo se i u bijele uniforme, sestra, šta je imala i kako je imala.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li da nazovem to, razumećete u kome... o kojoj kategoriji govorim, pomoćno osoblje, dakle oni koji su fizičke poslove obavljali: čistili, unosili, iznosili đubre, dakle oni koju su vrstu uniformi nosili, ako su nosili, odnosno ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Za naše radnike, ja mislim da je bilo plavih mantila nekih.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da se vratimo na ovaj 19. novembar ujutro kada ste pitali gospođu Kolesar da li vaš muž može da ostane sa vama i da pomaže, nosi ranjenike i verovatno radi i druge poslove kod eventualne evakuacije. Ona je, kako ste rekli, pristala i rekli ste, dala mu je beli mantil. Da li je sad taj mantil bio oznaka nečeg da se identifikuje kao zdravstveni radnik? Da li znate zbog čega je dobio beli mantil? Da li ste vi tražili da ona da beli mantil ili je to bilo ovako više slučajno?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Oznaka nisam vidjela na njemu nikakve, ali tražili smo da se presvuče jer je njegova jakna bila jako umazana.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, ali razumeli ste ono šta sam hteo da vas pitam. Mogao je da dobije i plavu, kao pomoćni radnik, jer je on praktično to trebalo da bude. Da li je postojao neki razlog da dobije baš beli mantil, da li znate?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne znam. Vjerojatno je dala sestra Biba šta je imala. To ja ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Gospođo Bučko, i danas ste rekli u ovom glavnom ispitivanju, a i u vašoj izjavi, koju ste dali svojevremeno istražiteljima, opisali ste jednog čoveka sa šubarom, u zelenoj jakni i par ljudi koji su bili sa njim. Međutim, u vašoj izjavi ste rekli nešto šta danas verovatno niste bili pitani, pa bih vas ja pitao, da li je neko njima uskratilo ulaz u bolnicu? Da li se protivio da uđe u bolnicu i ako jeste, ko je to bio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bio je jedan mlađi, isto čovjek vojnik u uniformi. Nije dao da uđu unutra na vrata Hitne službe. Oni su ostali vani.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da. Hvala, to ste rekli u vašoj izjavi i sada ste samo potvrdili. Hvala. Vi iz ovoga šta ste nam i danas govorili i u izjavi, vidim da ste jasno i tada razlikovali redovne vojnike JNA i po izgledu i po uniformi, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujte, koliko znam JNA je nosila zelene uniforme, maslinasto zelene.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste govorili o predstavljanju, da vam je predstavljen, ali ne možete da se setite da li to bilo popodne 18. novembra ili 19. novembra pre podne jedan major, koji je predstavljen kao budući direktor bolnice, da li je bilo reči ili u njegovoj reči ili nečijoj drugoj da je on sa VMA? Znae šta je VMA? Vojno medicinska ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Znam, Vojno medicinska akademija

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Akademija ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Znam ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I da bolnica na neki način će biti pod patronatom te ustanove. Da li se sećate toga?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujte, ja vam ne mogu tačno potvrditi, jer ja se ne sjećam. Pretpostavljam, mislim da su nešto o tome pričali, ali ja ne mogu to vama tačno reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Nadalje ste rekli za taj 19. novembar naveče da je vaš suprug sa vama bio, da ste svi zajedno, vi i još neke vaše koleginice bili u jednoj sobi u kojoj ste, pretpostavljam, i uobičajeno noćili kada ste bili u bolnici, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde se tačno nalazi ta soba? Možete li da nam opišete?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Odmah kod centralne sterilizacije prostorija u kojoj smo držali pripremljen materijal za sterilizaciju: rukavice, mantile, hlače, šta smo sterilizirali, komprese, šta smo sterilizirali za operaciju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Prostorija pored te prostorije, ali mi opišite pored tih prostorija da li su se nalazili... ili da počnemo od hodnika s kojeg se izlazi. Da li su tu već bili smešteni bolesnici, pacijenti, ranjenici? Da li je to taj deo bolnice bio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da. Da. To je hodnik u kojem su ležali bolesnici već i dole niže se spuštalo, malo kosina i strmo, gdje je isto hodnik i sa desne strane se išlo u atomsko sklonište, a dalje hodnik je vodio u staru zgradu bolnice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle, ako sam vas dobro razumeo, svuda tuda kad se izađe iz te sobe u kojoj ste noćili i nadalje, svuda je bilo ležaja i pacijenta vaše bolnice?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Kreveta i naših pacijenta je bilo u hodniku, u skloništu, svuda.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li biste bili ljubazni, a sećate se verovatno, jer kažete da ste s tim osobama proveli ne samo tu noć, već i ranije, koje su te sestre bile s kojima ste bili u toj prostoriji te noći i uopšte?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Terević Magda, koja je radila isto sa mnom u sterilizaciji, Ilonka Novak, Vera Graf, mislim da je bila i Jelka Šelebaj, moj suprug i ja tu večer. Ali za Jelku Šelebaj ne mogu vam tačno potvrditi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Je li, ako se ne varam, ta gospođa Jelka Šelebaj takođe imala supruga koji je bio u bolnici ili ne?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da, i njen suprug je bio u bolnici i svekar, od njenog supruga otac.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Samo da preciziramo jedno ime. Vi ste rekli, čini mi se da je pogrešno otkucano u transkriptu, pa vas molim da ponovite kad se radi o gospođi ili gospođici Novak. Kako je njeno ime?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ilonka Novak.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ilonka. Zato što je ušlo Jelka, a nisam čuo da ste rekli Jelka. Dakle, Ilonka Novak.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ilonka Novak.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Danas ste rekli za to veče da ste dugo sedeli i pričali. Imao sam utisak da gotovo i da niste spavali ili ste vrlo malo spavali tu noć. Da li sam u pravu? Da li ste zaista do dugo u noć sa koleginicama i vašim suprugom pričali ili ste jednostavno tu noć prespavali, kao i svaku drugu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Dugo u noći smo pričali i razgovarali u sobi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li se sećate da li je te noći, dakle bilo nečeg karakterističnog drugog? Da li se... Pre svega, da li je bilo mirno u bolnici za sve to vreme dok ste vi provodili noć u toj sobi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja direktno ništa čula ni vidjela nisam. Bila sam u sobi, a za dalje okolo je li išta bilo, nije li, ja vam ne mogu reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Sami kažete da ništa niste čuli te noći. Da li ste čuli sutradan ujutru da se bilo šta dešavalo te noći?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam čula.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Samo dok smo još kod ovoga, da li vam je poznato ime supruga gospođe Ilonke Novak?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mislim da je Veljko Novak.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Rekli ste danas, dalje, da je ujutro negde, neću vas pitati ni koje vreme, mislim da nije bitno, a i vi vidim, da su tu vrlo teško sa vremenom snalazite, ali vi ste rekli da je ujutro pokucao na vaša vrata jedan vojnik i preneo vam poruku da medicinsko osoblje dođe u gipsaonu, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Govorili ste o tome koliko je otprilike po vašem sećanju bilo tu osoba. Ali moje pitanje je: da li se sećate da li ste videli tu u gipsaoni i doktoru Vesnu Bosanac?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne, nisam je vidjela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste videli doktora Njavra?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mislim da nisam, ne sjećam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste videli doktora Ivankovića?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U gipsaoni ne mogu potvrditi da sam ga vidjela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, vi ste govorili o njemu nešto kasnije, ali se ne sećate da li u gipsaoni. A da li se sećate doktora Njavra da li ste uopšte viđali kao doktora Ivankovića koga ste pominjali da ste viđali u poslednje vreme?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada je vaš suprug došao, opisali ste taj događaj i tada, izašli ste iz ove prostorije i on vam je rekao: "Vi ste tu zatvoreni, a nas vode", i tražio vam je ključ da uzme jaknu. Najpre hteo bih od vas da čujem, jer čini mi se iz onoga šta ste rekli da vi niste bili zatvoreni. Mogli ste izaći... izašli ste iz te prostorije kada vas je zvala gospođa Šelebaj, je l' tako? Dakle, fizički niste bili zaključani ili zatvoreni u toj prostoriji?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nismo bili zaključani.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I mogli ste, kao što ste izašli, da izađete ili uđete?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Izašla sam na vrata i stala i samo to sa suprugom razjasnila i vratila se natrag. Mogla sam ući i izaći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Još nešto. Rekli ste da vam je suprug tražio ključ od sobe da bi uzeo jaknu, da li i da vrati ovaj mantil. Nisam vas dobro razumeo ili je samo trebalo da uzme tu jaknu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da uzme tu jaknu i da ostavi... hoće li ostaviti... je l' ostavio mantil ili nije, ja ne znam, jer ga poslje nisam vidjela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li kada ste ga videli posle toga po prvi put, da li je bio u jakni... U ovom belom mantilu ili u onoj svojoj jakni u kojoj je došao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U jakni.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Beli mantil nije imao ni na sebi ni sa sobom?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne, nisam ga vidjela na njemu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Meni se učinilo da ste rekli da vam je rekao da vraća taj beli mantil kada je došao da vas traži, pa sam hteo da pitam da li vam je objasnio zbog čega, ali vi se ne sećate da je bilo o tome razgovora?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mi nismo ni dugo razgovarali. Tražio je ključ. Dala sam mu. Samo mi je rekao da će se on kao presvući, uzeti svoju jaknu... "jer vi ste tu u gipsaoni zatvoreni, a nas odvođe". Ja nisam dalje s njim o ničem razgovarala.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Vi ste govorili i mislim, očigledno, sećajući se na to malo i teže doživljavali o nekom strahu koji ste tada osećali. Da li mi možete reći razlog postojanja tog straha, jer pretpostavljam da vi lično i vaš suprug niste imali razloga da strahujete, pogotovu od, recimo, JNA koja je u to vreme bila oružana snaga Jugoslavije, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja sam strahovala šta će biti s nama, kud ćemo biti... a kako je to meni došlo u glavu, ja vam to ne mogu reći, jer mislila sam, ostali smo nas dvoje, pa šta nam bude. Djeca nam više nisu tu, gdje su, šta su, ne znam. Jer meni nije bilo lako moju djecu ostaviti i raditi. I mislila sam, starija sam, di ja mogu dalje raditi, ko će mene primiti. Moram tu raditi u to vrijeme kad je rat bio, jer ja trebam i dalje živjeti, trebam dobiti penziju, pa raditi. To su moje misli koje su me navele da ostanem dalje u bolnici raditi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Gospođo hvala. Smirite se. Zaista se nadam da vas ovo moje pitanje nije na taj način uznemirilo. Verovatno neka vaša sećanja, jer sam u najboljoj nameri zaista pitao da li i zbog čega takav strah ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Osjećaj razdvojene ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Porodice. Hvala. Samo jedno ću vas pitati. Da li je bilo možda u to vreme priča ili neke propagande ili da ste čuli od drugih o tome, nešto šta je navodilo na takav neki strah, da je neko izazivao takav srtaš, govoreći da može nešto ružno da se desi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam čula od nikoga. To je vjerojatno proisteklo samo od mene.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vas lično. Hvala. Da li ste možda čuli u to vreme da je tog dana, da je samo dan ranije jedna velika grupa na Mitnici, skoro 200 ljudi se predala bez nekih posebnih incidenata i problema?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To sam čula kasnije, kad sam bila u Zagrebu kad smo prepričavali naše događaje koje smo preživjeli u Vukovaru.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste govorili o ovom autobusu u kom ste videli svog supruga kada ste prilazili, da li je to bilo, pošto je taj autobus vraćen ili mislite da je on tu bio, da nije ni otišao bilo gde ili je vraćen posle one intervencije o kojoj ste govorili?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja mislim da je vraćen posle intervencije o kojoj sam vam govorila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I kada pominjete nekog Bogdana, da li se tu radi o Bogdanu koji je radio u vašoj bolnici ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pre rata?
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada ste govorili o onome kada ste krenuli prema autobusima koji su čekali, sa suprugom i da su to bili autobusi u kojima je već bilo nekih ljudi, da se radilo o osoblju i članovima porodica. Da li su i drugi, dakle, iz tog osoblja vodili svoje članove porodica ovim autobusima kojim ste vi krenuli iz bolnice?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam ne mogu potvrditi koliko je bilo članova porodice u autobusima. Osoblje onako sam nazirala kroz... jer su već bili unutra. Ja sam sa suprugom došla među zadnje autobuse, jer sam čekala da ga spasim, da ga dovedem k sebi, da budemo skupa, bilo kako da nam bude, a vrijeme već je proticalo. Ljudi su već bili ulazili... ušli u autobuse da ja to nisam ni vidjela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I kada su krenuli ti autobusi, vi ste nam i danas i u svojoj izjavi opisali čak i kojim ulicama je prolazio, a pretpostavljam da ste, dakle, sve to dobro pratili, čak i pravac gde su krenuli. I kako sam razumeo, autobusi su krenuli pravcem koji je uobičajen da se ide prema Hrvatskoj. Je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Autobus se od bolnice vraćao natrag prema istočnom djelu Hrvatske, a mi smo za Zagreb mogli ići prema zapadu, što je bilo mjesto Nuštar, blizu možda svega svojim dvadesetak kilometara da stignemo u Hrvatsku. Ne, mi smo voženi okolo autobusima po ulicama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Razumeo sam, ali čini mi se da ste rekli da su najpre autobusi išli u tom pravcu. Da li sam vas dobro bio razumeo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Od "Veleprometa" autobus je bio skrenuo desno prema cesti koja vodi za Petrovce i na toj velikoj krivini ima velika cesta, široka. Tu su nas okrenuli i vratili natrag da moramo ići u Srbiju, jer nas Tuđman neće ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: E upravo... Hvala. Moje pitanje je to: gde je došlo do tog skretanja i na koji način. Dakle, da li su autobusi stali, da li je neko intervenisao i rekao... Sad ste rekli.. Od koga ste to čuli da vas navodno Hrvatska i Tuđman neće?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ti autobusi su stajali kod te tekstilne industrije gdje smo vidjeli žene zatvorene. Ko je govorio da nas Hrvatska neće, ja vama ne mogu opisati ni reći dotičnu osobu, ali smo mi onda međusobno dalje jedni prema drugima to govorili. Autobusi su se okrenuli. Voženi smo dalje za Negoslavce. Iz Negoslavaca Orolik. Iz Orolika, rekla sam vam, za Tovarnik, Šid, Sremska Mitrovica.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Dakle... Samo da završite transkript... Dakle, pre nego što su vas skrenuli ovim pravcem koji ste sad opisali, vi ste govorili o Petrovcu, ovom pravcu. Ja vas pitam da li je to pravac prema Vinkovcima bio do tada?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Moglo se... Da se krenulo u Petrovce, moglo se doći u Vinkovce ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bližim putem nego što smo išli za Sremsku Mitrovicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Opisali ste, ako sam dobro razumeo, da ste u Sremskoj Mitrovici najpre otišli pred neki sportski centar, ali da je on bio pun, prepun i da tu niste mogli da ostanete, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako je. Izašli smo iz autobusa van. Sportska hala, ljudi je bilo puno. Nas su vratili natrag. Isto vam ne mogu reći ko je. Rekli su samo: "Ulazite u autobuse". Mi smo ušli i onda su nas odveli, po priči sam čula, da je to neki prihvatni centar. Koji, kakav? Ja ne znam, jer je bila noć. Nisam gledala, ni obraćala pozornost na to. Sjedili smo u autobusu cijelu noć.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, kako sam razumeo, ni tu nije bilo mesta da bi u nekim prostorijama, već ste... su vas zadržali i prespavali ste noć u autobusima i sutra ujutru krenuli dalje.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Sutra ujutru kada smo krenuli dalje, odlazili smo u toalet u toj zgradi. Dole, na nosilima bilo je svijeta, a ko je, šta je, ja ne znam. Nije bilo baš puno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Niste prepoznali te ljude?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne. Ali tamo vam je umrla od naše sestre Bibe mama.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zbog transkripta, čini mi se da nije ušla rečenica, pa bih i to... tu ste videli osobe koje su ležale na nosilima, je li tako? Hvala. Takođe, rekli ste da su ti autobusi najpre ušli u Bosnu i da je tu negde došlo do promene autobusa, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Moje mišljenje je, a i govorili su, da idemo preko Bosne. A da li je to teritorij Bosne ili još Srbije ili koji drugi, ja vam to ne mogu potvrditi. Rečeno je da je Bosna. Tu smo mi izlazili iz autobusa kojima smo doveženi i presjedali u druge autobuse.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. I to ste objasnili, pa smo razjasnili, dakle, da nije bilo tu neke razmene. Ali vas ipak pitam. Dakle, nikakvih drugih ljudi nije bilo da su dolazili eventualno iz tih autobusa u vaše, a vi u njihove autobuse? Razumeo sam vas da ste iz ovih autobusa otišli u prazne autobuse koju su vas čekali. Je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U prazne autobuse, a šta se sa ovim autobusima dogodilo što su ostali iza nas, da li su vraćeni natrag ili kud, ja ne mogu potvrditi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam lepo. Završili smo sa tom temom. Ja bih vas sada gospođo Bučko pitao neke stvari koje se tiču i rada u bolnici i života u Vukovaru i pre nego što je došlo do ovih svih događaja. Vi ste rekli da ste živeli u delu koji se nazivao Sajmište, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to bio deo grada sa stanovništvom u kome je bilo i dosta porodica Srba, kao i Hrvata?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U mom naselju, u mojoj ulici mogu vam reći da je bilo dosta Srba. Ako ne pola-pola, ali jedan dio možda su oni i premašili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Tako sam i ja neke podatke video o tome. Hoću ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mogu vam ja njih i nabrojiti ako želite.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Pošto kažete da ih znate i lično, pretpostavljam da ste održavali i neke odnose do ovih sukoba. Kakvi su bili odnosi vaši i evo, tih vaših suseda Srba do 1990. ili 1991. godine?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Dok nije počelo u Borovu Selu, odnosi su nam bili odlični. Razgovarali smo, posjećivali se. Kad je bilo u Borovu Selu, od onda su oni već počeli nas izbjegavati i s nama ne pričati. Slabiji kontakti. I počeli su napuštati svoje kuće i odlazili.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Međutim, šta je to šta je od jednom prouzrokovalo takav odnos, jer u Borovu Selu, ako govorite o tom incidentu u kome... na koji ja mislim, od 2. petog 1991. godine, bio je jači oružani sukob, ali uglavnom su poginuli upravo hrvatski policajci, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, od tog događaja kažete da je počeo strah kod ovih srpskih porodica i da su mnoge počele i da napuštaju kraj. Jesam li vas tako razumeo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da li su oni imali straha ili nisu, ja to ne znam, ali čim je školska godina završila, oni su svoju djecu i direktno naša nastavnica i nastavnik iz ulice, koji su živjeli, otišli su za Srbiju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su se ti ljudi ikada vratili, dok vi pamтите?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja ih nisam vidjela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ako su ljudi, da tako kažem, tako dugo odlazili, oni su bili u radnom odnosu. Da li to znači logično da su prestali i da rade na radnim mestima i da li se sećate vi lično takvih slučajeva? Recimo, u bolnici gde ste radili.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Već kombinat "Borovo" polako je radio, ali je već prestajao raditi, "Vuteks" također, po mom saznanju. Kod nas u bolnici u devetom mjesecu, ne mogu vam tačno dan reći, kolegica koja je radila sa mnom u sterilizaciji, otišla je, ali za Hrvatsku. A njen razlog odlaska ja ne znam. To vam ne mogu reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Moje pitanje je bilo da li je to uopšte bio trend, da li ste приметили da mnogi ljudi više ne dolaze na posao? Da li je u bolnici

bilo oko toga problema? Da vas na neki način podsetim, da li je tadašnji direktor bolnice zbog toga imao problema?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja sam vam sad rekla da kolegica koja je sa mnom radila, jedna otišla prije, druga otišla kasnije, a za ostale ja vam ne mogu potvrditi. Mogu samo za ove koje su bile sa mnom i radile u sterilizaciji i bile zadužene za centralnu sterilizaciju. Namjesto njih onda su nam došle Magda Čerević i Ilonaka Novak.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate još u to vreme, dakle, pre doktorke Bosanac, ko je bio direktor vaše bolnice?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja mislim da je doktor Rade Popović bio direktor, ali nisam 100 posto sigurna. Ali mislim da je on bio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Mislim da ste u pravu, ali da li se sećate da je on ili tadašnji direktor, dakle, onaj koji je pre gospođe doktorke Vesne Bosanac bio direktor, da li se sećate da je smenjen i da je upravo imao problema zvanično zbog navodnog odobravanja odsustva mnogim svojim zaposlenima koji se nisu pojavljivali na poslu? Da li ste tako nešto čuli u ono vreme?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja to čula nisam, samo sam kasnije čula, kad je postavljena doktorica... prije doktorice Bosanac, je bio doktor Stanimirović jedno vrijeme, zamjenjivao ga je, a da je doktor Rade Popović otišao u Crnu Goru. To sam čula. A gdje je, kud je on otišao, ja ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ko je bio vaš lično šef u to vreme?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Kirurškog odjela mislite?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Doktor Ivanković. A poslje je vodio sve kad je počeo rat doktor Njavro. Najviše se zalagao tamo i operirao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Dakle, u početku je bio doktor Ivanković, pa zatim doktor Njavro, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako sam čula. A doktor Ivanković nam je bio šef odjela kad je doktor Sokačić otišao u penziju. Od onda je on bio šef odjela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li inače doktor Ivanković za sve vreme ratnih događanja ostao i operirao i bio u bolnici kao i svi ostali lekari?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je l' se to odnosi i na druge lekare, na hirurgiju mislim, jer to je verovatno ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da. Bio je doktor Manolović, doktor Stanojević, doktor Njavro, doktor Ivanković ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li mi možete reći na koji način su vođeni u to vreme podaci o pacijentima? Dakle, evidencija, knjige, sveske ili neki drugi način? Hoćete li biti ljubazni da mi kažete?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Imali smo našu službenicu Veru Graf koja je vodila tu evidenciju sa sestrom Bibom. Kako su oni nju vodili, kako su pisali, ja tu nisam bila prisutna i ja vam to ne mogu reći. A znam da su vodile evidenciju. Koliko dugo i do kada, ni to vam ne mogu reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dobro. Je li mi možete reći kako izgledaju te knjige ili na koji način je to vođeno, jer ste verovatno i vi na neki način davali podatke i upisivali ili učestvovali u tome?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To vam se vodilo gore di je kirurška ambulanta i prostorija administracije, a ja sam vam veći dio bila dole di je centralna sterilizacija i gdje su ti hodnici i atomsko sklonište, tako da sam ja ponekad ušla u kiruršku ambulantu pripomoći raditi, a detalje druge nisam obavljala.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: U to vreme, govorimo baš o vremenu sukoba, pretpostavljam da je sve veći i veći broj ranjenih dovoženo u vašu bolnicu. Je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Interesuje me ovaj deo, pošto je bilo svakako ranjenih civila, ali me interesuju ranjeni vojnici. Dakle, da li su dovoženi i ranjeni pripadnici Zbora narodne garde, hrvatske policije, JNA i eventualno neke ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Naša ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Neke druge formacije?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Naša bolnica je primala sve ranjenike bez obzira na nacionalnost i pripadnost i smještala i pružala pomoć. Poslje kada nije bilo mjesta, polako su lakši ranjenici prebacivani u "Borovo-komerc".

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste vi lično i bili u kontaktu ili mogli da budete u kontaktu sa tim povređenim ili prirodnom vašeg posla o kome ste pričali, niste bili u situaciji?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Prigodom mog posla manje sam imala kontakta s tim ranjenicima nego ostale moje kolegice.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste mogli da primetite, ako je toga bilo, da su naoružani ljudi čuvali pojedine bolesnike, odnosno ranjenike? Konkretno kada se radilo o ranjenicima iz JNA.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam ne mogu to reći, jer ja to nisam vidjela.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete da to niste videli, je li se to odnosi na ono šta ste malopre rekli da ste bili vrlo malo u dodiru zbog prirode svog posla, jer ste radili na sterilizaciji, ako sam dobro razumeo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da. Ja vam kažem da je tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate uopšte obezbeđenja bolnice? Da li je postojalo obezbeđenje, unutrašnje, spoljno. Ko je predstavljao spoljno obezbeđenje bolnice i na koji način?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To vam ja ne mogu na to pitanje odgovoriti, jer s tim nisam baratala, nisam bila, a nije me ni zanimalo. Ja sam radila unutra u zgradi, tako da vam ja ne mogu za okolo pričati. Malo sam se van i kretala.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato da li su i telefonske veze u bolnici funkcionisale i ako su prekinute, da li vam je poznato kada?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čula sam da su funkcionirale telefonske veze, a do kada i kada su prekinute, to vam ne mogu reći isto, jer ja nisam na tom djelu posla radila.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste imali prilike i da ulazite u prostoriju koja je bila prostorija doktorice vaše bolnice, doktorke Vesne Bosanac?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jesam, ali nisam imala potrebu i nisam bila zainteresirana toliko da ja tamo ulazim i da gledam. Ja sam obavljala savjesno svoj posao koliko sam mogla. Tuđe brige... nisam uopšte vodila o njima.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala vam. Ja sam vas pitao da li ste ulazili. Ako jeste, da li se sećate šta je bilo u toj prostoriji? Ako se ne sećate, naravno, potpuno

...
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne, ne sjećam se.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada smo malopre govorili o ovim odnosima za koje ste vi rekli da smatrate da u se poremetili posle incidenta u Borovu Selu, da li je to period, da li je već i pre toga, neposredno pre toga, počelo da dolazi do podizanja barikada u pojedinim mestima ili naseljima, vrlo blizu Vukovara? Da li ste o tome nešto čuli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam o tome ne mogu ništa reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete ne možete mi ništa reći, dakle ne sećate se toga ili se uopšte ne sećate da je bilo priče da se postavljaju barikade, da zbog barikada ljudi ne mogu slobodno da dolaze iz mesta u mesto ili baš ništa o tome ne znate?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja se sjećam da je o tome bilo priča. A ko je bio na stražama tih barikada, ako su bile, i gdje su one postavljane, ja ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Vi ste se, pretpostavljam, kako ste danas opisivali, vrlo malo kretali ili uopšte niste išli van Vukovara, da je za sve ovo vreme vaš pravac bio kuća-posao, a zatim samo bolnica, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je to tačno da je kraj u kome ste živeli, koji se zvao Sajmište, bio dosta blizu ili relativno blizu kasarne JNA koja je postojala u Vukovaru?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jeste. Ja ne znam koliko ima, koliko je udaljeno, ali blizu je moja ulica i kasarna.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato da je negde u to vreme, pre nego što se desilo ono o čemu govorite, nedelja 25. osmi, bilo problema sa tom kasarnom? Da li ste čuli da se ona blokira, da se isključuje struja, voda, telefonske veze ili tako nešto? Da li ste čuli bilo na poslu, bilo ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam čula.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li ste čuli da u to vreme, dakle govorim i pre ovog incidenta u Borovu Selu, a i posle toga, bilo eksplozija, dizanja kuća u zrak, požara? Konkretno da je kiosk novinskog preduzeća "Borba" dignut u vazduh. Da li ste to makar čuli od ljudi koje ste vidali?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Koje ste vidali ljude bilo je govora da je otišao kiosk od "Borbe", da je otišao kiosk od "Vijesnika" i da su se dizali uzajamno kiosci i jedni i drugi, a ko je to radio, ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kad kažete: "Uzajamno kiosci i jedni i drugi", na koje kioske mislite? Raznih preduzeća, ne samo "Borbe" koju sam pomenuo, već da je bilo i drugih?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa "Vijesnik", "Borba", vi ste sami istakli "Borbu", pa sam vam ja zato rekla i jednih i drugih, jer je "Vijesnik", "Večernji list", kao list u Hrvatskoj, "Večernje novosti", "Borba" iz Srbije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Tačno. Tačno. Hvala, zato sam vas i pitao, jer možda Pretresno veće to ne zna. A kad se radi o eksplozijama kuća, tu je jasno moglo da se zna čije su kuće. Da li vam je tu poznato bilo šta bliže?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Dok sam dolazila kući s posla bilo je i tada već kuća rušenih, što u mojoj ulici, što u susjednim ulicama. Ali bez obzira čija je kuća bila, da li je hrvatska, da li srpska, kad je pala granata ili koji eksploziv, ja ne znam, kuća je pogođena bez obzira čija je.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Jasno mi je to što se tiče granatiranja, ali zaista to nije bio deo moga pitanja. Moje pitanje se odnosilo na onaj period dosta pre nego što je bilo granatiranje, dakle, Vukovara, na onaj period pre toga, dakle u periodu kada ste još živeli tu zajedno i živeli, da kažem, u nekim normalnijim uslovima, ali tada su i ovi kiosci stradali i ove kuće. Dakle, ne govorim o bombardovanju, nego o onom namernom podmetnutom eksplozivu. Jesmo li se dobro razumeli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vas sad razumijem i za kioske rekla sam. Za drugo vam ne mogu potvrditi ništa da je neko drugi dolazio i rušio kuće.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Da li znate gospođu ko je bio Tomislav Merčep?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čula sam za njega. Poznavala ga nisam. Vidjela sam ga tek u Zagrebu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato na kojoj je on funkciji bio u Vukovaru?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Po pričama navodno je on preuzeo Teritorijalnu odbranu i da je on organizirao, a da li to tačno, ja ne mogu to reći.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste čuli da je u to vreme kada je on organizirao Teritorijalnu odbranu bilo priča da su pojedini ljudi nestajali, bili ubijani ili uopšte nestajali, da se o tome pričalo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam to ne mogu potvrditi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete da mi ne možete potvrditi, znači da li se ne sećate ili tako nešto ne sećate se da ste čuli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja se ne sjećam uopšte da sam igdje tako šta čula, niti sam ja puno o tome s kim i razgovarala. Rekla sam vam još u prijašnjim izjavama, meni je bio cilj moja kuća, moja obitelj, moj posao od kojeg trebam da živim u starosti.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Kada već govorite o tome, o kući, rekli ste koje je okruženje bilo do početka. Da li ste imali dobro odnose sa svojim susedima, pogotovo mislim sa Srbima? Da li je ikada bilo nekih problema ili ste imali nekih problema do ovih sukoba?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne. Nisam imala problema.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još da vas pitam. U vašoj izjavi istražiteljima pomenuli ste da je vaš suprug, pored onog šta ste danas pričali, u jednom periodu bio i pripadnik vojne policije. A danas niste o tome nešto rekli, pa vas pitam: kada, u kom periodu i kako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To kad je odveden iz bolnice, onda kada je on dolazio, rekao da ide u vojnu policiju. A je li ili nije, ne znam. Ko je organizirao vojnu policiju, ja ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ali svakako mislimo na vojnu policiju u okviru Zbora narodne garde, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Samo još, da ne bi bilo to... govorite o onom trenutku kada je otišao u dvorac Elze ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Eltz.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Eltz?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala. Hvala vam gospođu Bučko. Hvala vam na odgovorima. Ja više nemam pitanja za vas i zahvaljujem vam. Hvala, časni Sude, ja sam završio svoje unakrsno ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno, gospodine Domazet. Mislim da ćemo da postupimo uobičajno gospodine Boroviću i sada da napravimo pauzu, tako da vi počnete posle pauze. Vraćamo se za 20... tačnije u 12.40.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dobar dan, ja sam Borivoje Borović, branilac Miroslava Radića. Gospođu, prvo pitanje za vas. U naselju u kome ste živeli u ovom periodu rekli ste da je bar pola ili većina kuća bilo srpske nacionalnosti, je li tako?
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se većina iselila iz tih kuća u ovom periodu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Iselio se nastavnik Milićević, Radišić. Otišao je Vračarić. Gospođa Gužić otišla kod kćerke u Beograd ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam. Ne bih ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Meni se ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da. Ne bih da se mnogo mučite i da nabrajate pojedinačno sva imena. Moje pitanje glasi: da li vam je poznato je li većina njih napustila svoje kuće u ovom periodu do kraja novembra meseca? Da li je to vama poznato?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja mislim da da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste razgovarali sa nekim od njih pre napuštanja svojih kuća?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je vaš muž bio pripadnik Zengi i da je pripadao 204. brigadi, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako su rekli da se zove.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kažete da su u skoro svakoj ulici bili organizovani ljudi i koji su se smenjivali na stražama.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U kom je to periodu bilo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pred kraj... Ja mislim u sedmom mjesecu, koji datum ne znam vam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li znate ko im je nabavljao oružje za to stražarenje o čemu ste danas pričali?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste: "Skoro u svakoj ulici po kvartovima su bili raspoređeni ljudi koji su držali te straže". Jesam li u pravu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Po naseljima. Mislim, Mitnica svoje, Sajmište svoje i tako po rubnim i po djelovima gradova bili su organizirani.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kada ste vi to saznali da su po naseljima bili organizovani i ko vam je to saopštio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Kad su kod nas u ulici kupili i dogovorili da se priključe, tada sam to doznala. To je, kažem vam, da li polovica, da li pred kraj sedmog mjeseca, ne znam tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kažete: "Kupili po ulici". Ko je kupio te pripadnike Civilne zaštite?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ljudi iz ulice su organizirano polazili po kućama i skupljali dragovoljce, dobrovoljce, kako hoćete, da se organiziraju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate neko ime od tih organizatora koji je skupljao u vašoj ulici i da li je vaš suprug spadao u te organizatore?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Moj suprug nije spadao u organizatore. Bio je pozvan da se priključi i tada je tek pristao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate, pošto živite zajedno, ko ga je pozvao i kada je to bilo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam ne mogu tačno tvrditi ko je u našoj mjesnoj zajednici to prvi počeo organizirati, pa prema tome ja ne bih htjela nikoga ovdje ni imenovati, jer ne znam tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu gospođo. A da li se tada to priključenje vašeg supruga u tu grupaciju zvalo priključenje 204. brigadi ili je to bilo kasnije?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujte, ja ne mogu potvrditi kada je nastao Zbor narodne garde, kad je 204. brigada... Za 204. sam čula u Zagrebu da se tako zove. Ja vam ne mogu reći tačno dane, mjesece kad je koji odjel se zvao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste da su vašeg supruga kada vas je došao posetiti, odveli iz bolnice. I tada ste saznali od njega da će on biti pripadnik vojne policije, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ti ljudi koji su ga odveli da li su bili u uniformi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne. U civilu su došli u bolnicu i nekolicinu naših muževa su odveli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da li su imali oružje?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vidjela nisam, jer mi smo bili dole u hodniku, tom dole, gdje vam stalno pričam da je centralna sterilizacija.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi videli taj trenutak odvođenja ili niste?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jesam, jer sam se isto s njim počela pretjerivati i bilo mi je teško što mi muža odvođe. Htjela sam da ostane sa mnom, ali je morao otići.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da on nije otišao dobrovoljno, već kao što vi kažete: "Morao je otići pod prisilom"?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujte, kad je on doveden... Kad su došli po njega i kad su pokupili njih nekolicinu, oni su otišli. Nije niko pitao da li ti pristaješ ili ne pristaješ. Ja bar to nisam čula?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je on se protivio tom odlasku? Da li je želeo da ostane?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja sam se protivila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A vaš suprug? Nadam se da i on ima svoj glas.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ima, ali ne mogu vam tu sada ništa reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Koji su to još muževi odvedeni, pošto ste bili vrlo precizni, "odvedeni su naši muževi"? Da li se sećate nekih imena?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Stanek, Bilić, moj suprug... Ne mogu se sjetiti više.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. A koliko ih je otprilike bilo? Ne morate po imenima, nego po broju.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa mislim da ih nije bilo puno taj put kad su bili. Da ih nije puno odvedeno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Kada su ih odveli, kako su tada bili obučeni vaši muževi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Moj muž je bio normalno... Sad da li je imao, što kažu "rifle" na sebi, ili hlače, ne znam tačno i normalno prsluk. Mislim, košulju ili sako, kako to normalno je bio obučan kao običan građanin.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A ovi ostali muževi, kako se oni zatekoše tu u bolnici i kako su oni bili obučeni? Da li su imali... Samo malo... Da li su možda imali neka bolnička odela?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam vidili na njima bolnička odjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A pitanje prethodno je glasilo: kako se oni zatekoše tog dana baš kada je došao i vaš suprug da vas poseti? Otkud ti drugi muževi u bolnici?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Valjda su isto tako žene dovodile svoje muževe u bolnicu da budu kao što su i one radile i dovodile svoju obitelj u bolnicu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E sad, morate nam malo pomoći. Oni... Da li su bili zaposleni ili su... Kako su mogli da budu dovedeni u bolnicu, a ne rade ništa? Pitao sam vas zato namerno da vas ne bih zbunio, da li su imali neku uniformu-mantile. Vi kažete: "Nisu". Šta su oni onda tu radili?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: I moj suprug kad je došao kod mene i on je radio ali radio je u tom civilu. Prozore zatvara daskama da nam bude što manje hladno. Naš šofer Šime, on i da li još koji s njima, ja ne znam, jer ja nisam odlazila gledati za njima šta rade.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ovi muževi jesu li bilo šta radili ili su se samo tu krili u bolnici? Ako dozvolite ovo pitanje.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Dozvoljavam ja vama svako pitanje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo izvolite. Šta kažete?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja na to ne znam i neću vam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Odgovoriti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada je odveden i postao policajac vojni, po saznanju koje ste dobili, da li je u međuvremenu vaš suprug vama dolazio da vas poseti u bolnicu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E da li nam sada možete opisati kako izgleda ta njegova uniforma ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U kojoj je on dolazio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne, jer on je dolazio u civilu. Nije bio u uniformi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A možete li nam reći razlog zašto je dolazio u civilu ako je bio vojni policajac? Da li je to neki razlog iz bezbednosnih uslova ili neki drugi razlog?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja to ne znam, ali mislim da on uniformu nije ni imao. Ja je na njemu nisam vidjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A to u novembru kada je došao, rekli ste da je bio u uniformi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nije tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U uniformi ja svog supruga nisam vidjela i nije došao u uniformi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Došao je u prljavoj jakni i hlačama i cipelama već sve jadne i bjedne i on sam je već bio neuredan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pošto ćemo imati priliku da čujemo vašeg supruga, čini mi se da imam podatke da je on sasvim suprotno govori, ali ne mogu vam to predočavati.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Samo izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada je došao to u novembru mesecu, to na jedan dan, da li je on tada znao da sledi evakuacija ili nije?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: On je meni rekao da je grad pao i da je Stanek njima rekao ujutro da ide za bolnicu, da je tamo najbolje i da su mu tamo... Da se skloni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E, hvala. Hajdete nam sada to malo objasnite zašto mu je tamo najbolje i zašto on da se sklanja u bolnicu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: E to vam ja ne mogu reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta vam je suprug rekao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To mi je suprug rekao, a zašto je to gospodin Sremac mu rekao tamo, vjerovatno što sam ja radila i vjerovatno zato što je on odveden iz bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A ako vam ja kažem da je on imao razloga da se kao pripadnik Zengi, što je sada nesporno i po vama, da se sakrije u bolnicu da ne bi bio uhapšen od strane Jugoslovenske narodne armije, da li vi to potvrđujete? Da li to postoji kao mogućnost? Da ili ne?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja to vama ne mogu odgovoriti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste u bilo kojem trenutku, sem onog spiska od 15, 16 muževa, o čemu ste se izjasnili, vi tražili od sesetre Kolesar da upiše vašeg muža na spisak za evakuaciju? Da ili ne?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A zašto ste to uradii kad ste znali da je on došao upravo iz Zengi i da njemu nema mesta na tom spisku?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja ne znam po čemu vi toliko tvrdite da je on baš sa Zengama, ako on nije nosio uniformu i ako je on bio u našem naselju, u našoj kući bio dok je mogao, i po ulicama, a onda je došao meni u bolnicu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa upravo tvrdim iz razloga što ste sami rekli da je bio pripadnik Zengi ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To se ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo da završim... Oprostite, molim vas. Što ste sami rekli da je postao pripadnik vojne policije, koja pripada, na pitanje kolege Domazeta, Zengama i što ste sami izjavili da ste kasnije u Zagrebu saznali da je brigada kojoj je on pripadao bila 204. Znači, to su podaci koje ste vi nama saopštili, pa vas ja zato pitam da li je on kao pripadnik Zengi preduzimao ove radnje koje je preduzimao. Zato ja tvrdim da je on bio pripadnik Zengi, na osnovu vaše izjave. Ali dobro. U redu. Idemo dalje. Znači, to je moja tvrdnja na osnovu vaše priče. Rekli ste da je imao vojni položaj u dvorcu Eltz, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako se govorilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta je on vama govorio, šta je on radio tamo? Nadam se da ste pričali o tome.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jesmo. Rekao je da imaju tamo neke umjetnine, da ih trebaju skloniti, da ih trebaju sačuvati i dalje vam ne znam ništa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E da li vam je rekao kasnije da li su ih sklonili, da li su ih sačuvali i šta je on uopšte radio? Znači, prošlo je 15 godina od tada. Da li ste ikada saznali šta je on uradio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To je ostalo sve dole u podrumu, koliko sam ja saznala, jer ono se nije moglo iznjeti niko ništa, niti su ih di spremili.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako vam kažem podatak da je gradonačelnik, kako ste vi rekli, u tom trenutku, grada Vukovara već ranije svojom odlukom izmestio sva ta umetnička dela iz dvorca Eltza pre nego što je zaposednut od strane Zengi, da li vi možete da prihvatite takvu moju tvrdnju i da li vam je uopšte poznato?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To meni nije poznato i ja znam ono što sam razgovarala sa suprugom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. suprug dolazi 19. novembra i naveli ste nekoliko osoba koje su došle sa njim, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su ti ljudi pripadali Zengama po vašem saznanju taj dan ili kasnije?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja to ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A pitaste li supruga odakle on dođe sa tim ljudima. Da li su došli zajedno?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa dođe s njima jer su s njima i odvedeni iz bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A, hvala. U redu. A da li ste... Da li znate ko je čovek po prezimenu Kolak? Da li ste čuli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je bio taj gospodin?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To su dečki iz naše susjedne ulice, nekadašnja Patkovićeve ulica. Znam ih.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vam je poznato jesu li oni bili u Zengama? Sinovi od toga gospodina Kolaka.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujte, ja ne mogu reći Zenge. Kod nas su govorili Zbor narodne garde, da je poslje 204, a kad je ona organizirana, šta je s njom bilo, ja to ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Uvažena gospođo, vrlo vas pažljivo pitam, znači ne kad je formirana 204. i šta znači Zenga. Moje pitanje glasi: da li su ta dvojica Kolaka bili pripadnici neke vojne ili paravojne formacije?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Otkud ja vama mogu govoriti za njih.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Toga dana kada se vaš suprug 19. novembra presvukao, zato što je bio prljav, kažete, i umio se, da li su se i ostali njegovi drugovi s kojima je došao iz tog dvorca Eltzo, presvlačili, kupali?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ma nije to bilo kupanje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Presvlačili?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To je samo skinu jaknu svoju, za njega znam. Za ostale ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Tom prilikom kada se vaš suprug presvlačio, da li su oni bili prisutni, ti ostali muževi koji su svojevremeno odvedeni iz bolnice?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nismo bili skupa, jer su svi bili različito i na svojim radnim mjestima kod svojih supruga.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možemo da zaključimo da je svako imao svoje radno mesto kod svoje supruge? Svako kod svoje supruge.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa nije svako kod svoje supruge, jer ne mogu reći da je on bio stalno tu sa mnom kad je bio u bolnici. Rekla sam vam i navela sam prije da je pomagao našem šoferu Šimetu za ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite, moram vas prekinuti. To je bilo ranije.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja govorim o 19. novembru, kada dolaze u bolnicu i kažete da su bili zaposleni kod svojih supruga, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne. Ja nisam rekla da su zaposleni. To vi govorite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Onda nam vi recite šta su oni radili?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Šta su radili?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: 19?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: 19. novembra je došao moj suprug i bio je dole, a nije bio cijelo vrijeme sa mnom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li je vama poznato koliko je tih vaših muževa bilo tamo u dvorcu Eltz? Je li vam pričao suprug?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Brojčano ne znam. Znam za par imena koja vam mogu navesti u koje god doba dana i noći želite.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pošto to ne želim, da li znate koliko ih je tamo bilo ukupno, pripadnika Zengi, ne muževa nego Zengi?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: E, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E vidite da ne možete. Hvala. Da li nam možete objasniti razlog zašto ste u onom određenom trenutku zaključali vašeg supruga?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam ga zaključala. Htjela sam ga zaključati da ostane, da ja odem u gipsaonu sa kolegicama. Ali on nije htio. Izašao je van.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Zašto ste hteli da ga zaključate?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne znam vam ja to sada reći razlog. Tako mi je tog momenta palo napamet, a radi čega, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste da ne znate šta se dešavalo oko bolnice. Moje pitanje glasi: da li je bolnica dok ste vi bili zaposleni imala unutrašnje obezbeđenje bolnice? Da li vas je neko obezbeđivao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja u tome sudjelovala nisam i da li je bilo ne znam vam reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U ovom periodu da li ste napuštali zgradu bolnice u roku od ova dva, tri meseca?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Dok sam došla od kuće i bila radila u bolnici, bolnicu nisam napuštala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste se u bilo kojem trenutku peli gore iz podruma za ova dva, tri meseca? Od kada ste ušli u bolnicu da li ste se peli gore? Da li ste išli do ulaznih vrata?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Išla sam gore samo u taj hol Internog odjela i hodnik, po potrebi odnjela bubanj sa sterilnim materijalom da mogu se previjati ranjenici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste na tim vratima ulaznim, u tom hodniku vidali naoružane policajce koji vas čuvaju?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam vidjela.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Nije bio niko?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja, kažem vam, nisam ih vidjela, jer sam dolazila stubištem iz hodnika gore i odmah u hol.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, u redu. U redu. Hvala. Da li ste u ovom periodu zapazili šta radi Vesna Bosanac i šta radi doktor Njavro?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Za doktoricu Vesnu Bosanac ne mogu vam tvrditi, jer je to na jednom kraju zgrade, a ja sam vam na drugom. A za doktora Njavru mogu potvrditi da je i po danu i po noći obilazio dole u hodniku i u skloništu ranjenike.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je Vesna Bosanac obilazila ili nije obilazila ranjenike u tom vašem delu? Je li dolazila?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Vidjela sam je kad je dolazila nekoliko puta, a tačan broj ja vama ne mogu reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Pre nego što je došlo do ovih oružanih sukoba, vi dobro poznajete raspored bolnice, je li tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Glavni ulaz u bolnicu da li ima neko stepenište pre nego što se uđe u glavni ulaz? Glavni ulaz u bolnicu da li pre ulaska ima neko veliko stepenište ili nema?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ima stepenište gore što se ulazi na prizemlje što mi zovemo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je li to glavni ulaz?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A sa druge strane bolnice... Samo malo, budite ljubazni... A sa druge strane bolnice da li se penje nekim stepeništem ili se ravno ulazi kroz taj ulaz ili nema stepenika?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Stepenica nema. Koso ulaz prema dole vodi. Tu je hitni ulaz za kirurške ambulante i sve druge ambulante.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala vam. Pre nego što ste ušli i prestali da izlazite, da li ste videli u krugu bolnice neku zastavu Crvenog krsta ili niste?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Gore na krovu je označeno ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde gore?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa zgrade bolnice je bilo označeno da je bolnica Crvenim križem ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta? Budite malo bliži, budite ljubazni? Šta je označeno Crvenim križem?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa gore na krovu zgrada bolnice je označena Crvenim križem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Čuo sam vas. Ali budite ljubazni, pa nam objasnite malo bliže. Kakav je to znak? Od čega je bio znak? Kako je izgledao? Nacrtna ili šta? Da ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: E to ja... Kako je on gore ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste li ga vi videli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Stigao... Vidjela jesam bjeloga nešto i crvenoga, a ko je to gore, da li je to nacrtano, da li je to... Kako je postavljeno, ja ne znam i ko je postavio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Je l' taj znak tako postavljen da se vidi iz aviona?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Na krovu gore.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa kako ste vi mogli da ga vidite kad prilazite bolnici ako ne gledate odozgo ako je na krovu, kako vi kažete?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Na krovu. Krov ide nakoso. Krov vam je naše zgrade okrenjen na koso i na toj strani sam ja vidjela. Da li je još dalje gdje bilo ili nije, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kada ste ga videli? U kom periodu je to bilo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa na početku, je l' to bio... Ne znam... Ne mogu vam ja sad tačno reći, ja se ne sjećam koji mjesec je bio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li znate ko je to postavio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Da vam ne predočavam šta su drugi izjavili, nema ni razloga. Da li ste čuli za vojnika JNA Sašu Jovića koji je bio ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Je li taj ranjen?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U vašoj bolnici? Tako je.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Zoran neki. Mislim da je bio jedan Zoran i Šaša. Dalje vam ja ne mogu reći.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E dobro. Pošto ste čuli, šta ste čuli za tog Sašu, kad ste čuli, kad je doveden u bolnicu i pošto sami kažete da ste čuli, šta ste čuli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čula sam od kolegica da je ranjen. Gdje su ranjeni, kako su ranjeni, ja ne znam i da je u bolnici. Ja ga lično vidjela nisam, njegovala nisam i ne znam vam o njemu pričati dalje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A šta vam je to rekla koleginica i kako vi zapamtiste ako vam je rekla Saša Jović da odmah kao iz topa kažete: "Da, znam. Pričala mi je koleginica".

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa pretpostavljam da je on Saša Jović, ali za Zorana, pošto je moj sin Zoran, jednog sam Zorana po imenu zapamtila. Radi mog sina, jer je Zoran.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Za Sašu kako ste zapamtili Jovića i ime i prezime?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam prezime, mislim ni ime ni prezime, nego zato što ste vi to rekli, pa onda mislim da je to tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da su bili izuzeci, da se nađu ta dva vojnika JNA u bolnici u bolnici kao ranjeni, pa ste zato zapamtili? I da ostalo su bili ranjeni samo pripadnici hrvatske vojske.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne, nisam uopšte ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako ste onda zapamtili tu dvojicu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam uopšte obraćala pažnju ko je i odakle je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Dobro. Da li su kod vas na lečenju bili pripadnici Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Svi koji su bili ranjeni dovoženi su u bolnicu ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam za pripadnike Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam ne mogu to odgovoriti, jer ja nisam vodila evidenciju ko je šta, ni kako je šta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Iz vaše ulice da li poznajete nekoga po imenu i prezimenu koji je pripadao toj Civilnoj zaštiti i da li je neko dolazio u bolnicu da traži pomoć?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu vam to reći, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zaključili smo na osnovu ove priče da je bio vojno angažovan vaš suprug. Da li znate da li je bio vojno angažovan suprug doktorke Vesne Bosanac ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Direktorke bolnice?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A muž doktorke Striber?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A znate li ko je sestra Marica koja je radila u vukovarskoj bolnici?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujte, tog imena je bilo dosta, a na koga se odnosi to vaše pitanje, ja ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate neko prezime medicinskog tehničara, osobe koja se zvala Marica?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne. Bilo je Marica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro, znate li neko prezime?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa, Marica Stanek je bila, mene su dosta zvali Maricom, a Mara ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mi je ime.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Da li je to onaj Stanek koji je došao sa vašim suprugom?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li poznajete sestru koja se preziva Bradarić?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bradarić je bilo, ali ja sad njenog lika ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Da li znate je li njen muž bio pripadnik policije?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Da li po vašoj proceni možete da nam kažete koliko je u tom trenutku, u periodu od ta tri meseca bilo ukupno doktora u bolnici u Vukovaru? Otprilike.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu vam to reći, jer ja bih trebala njih nabrojiti kojih se sjetim ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da bih vam mogla reći broj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da je taj broj 36 lekara bio u vukovarskoj bolnici, da li to potvrđujete ili negirate?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja to ne mogu potvrđivati jer je bilo ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li negirate da je bilo toliko lekara?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu ni negirati, kad ja ne znam broj.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Ako vam kažem da je bilo 107 medicinskih tehničara i medicinskih sestara i ostalih u vukovarskoj bolnici, da li možete to da potvrdite? To su vaše kolegice. Da li se radi o približno tom broju?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam isto to mogu reći. Evidenciju nisam vodila, nisam brigu o tome vodila i ne znam brojevano stanje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Neke smo kolegice i njihove muževe pomenuli. Ako vas interesuje moj podatak koji sam ja prikupio u toku dosadašnjeg ovog postupka, koji govori da je većina muževa skoro svih lekara i sestara bilo vojno angažovano, iz bolnice, kakav je stav prema ovom mom zaključku?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja ne mogu donjeti vašu odluku i ne mogu na nju reagirati.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li vi znate... Da li razumete engleski jezik?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste davali izjavu istražiteljima 1995. godine, tu izjavu da li su vam pročitani pre nego što ste potpisali? Ako ste je... Jeste li je potpisali? Izvinjavam se.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja mislim da jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E dobro, pre potpisivanja da li su vam pročitani?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Onako na brzinu pročitana da možda nisam ni razmišljala šta je i kako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ali ste ipak potpisali iako niste čitali?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Pa, bila sam sva van sebe. Skroz. Kako i danas.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Pa ja se stvarno trudim da budem korektan. Ja mislim da nismo nekorektni mi branioci.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Po vašim pitanjima, ja bih morala sve potvrđivati što uopšte pojma nemam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. U redu. Da li ste vi tom prilikom kada ste davali izjavu istražiteljima, crtali neku skicu bolnice tamo ili nekih delova bolnice?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih zamolio časni Sude samo može da se na grafoskop stavi ova skica. Pošto je Tužilaštvo ima, onda nisam ni blagovoremeno dostavio. Da li imate možda na ekranu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Da li biste bili ljubazni da podignete malo ovu skicu uvis, iz službe ako može. Još. E, da li vidite ovaj potpis dole pored ovog broja?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Vidim i to je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je... Samo malo. Da li je to vaš potpis?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da. To sam vam upravo htjela reći, to je ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo pitam, je li to vaš potpis?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Da li biste bili ljubazni da sada da spustimo malo ovu skicu? Da spustimo malo dole. E, da. Da li te vi crtali ovu skicu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko vam je crtao ovu skicu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne znate? Niste ni videli, nego ste samo potpisali?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja tu skicu nisam onda vidjela. A vi izvolite to prosljedite dalje. Po rukopisu, po slovima, da se označi da li je to moj rukopis.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Tada kada ste svojom slobodnom voljom dali izjavu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Je l' tako? Tada ta skica uopšte nije bila, ako se ne varam, predmet onoga o čemu ste se vi izjašnjavali, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I niste je nikada videli do danas, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Vidjela sam je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ovdje kada sam došla u Hag.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jete li vi to tada rekli da vi niste to crtali i da to nije vaša skica?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jesam i ja pri tome stojim.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala gospođo. Da bih doprineo, časni Sude, bar u izvesnom delu načela ekonomičnosti postupka, ja ću da završim ovo ispitivanje. Hvala. Pardon. Oprostite molim vas. Pre nego što i konačno završim, molio bih da ova skica bude uvedena u dokaze, zato što ipak imamo potpis na kraju koji je označila svedokinja kao njen. Hvala.

SUDIJA PARKER: Dokument se uvrštava.

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 128, časni Sude.

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja sam se zahvalio i završio ispitivanje. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Boroviću. Gospodine Bulatoviću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobar dan svima. Gospođo Bučko, ja sam advokat Bulatović, jedan od branilaca gospodina Šljivančanina. Ja ću vam postavljati pitanja. Molim vas da na njih lagano odgovarate. Trudiću se da, pošto su vam moje kolege već dovoljno dugo pitale, a i tužilac, da probamo da završimo u vremenu koje nam je preostalo. Osim ove izjave, znači prvo pitanje za vas, osim ove izjave koju ste dali predstavnicima Tužilaštva, da li ste još negde od 1991. godine do danas, davali bilo kakvu izjavu kome ili neku pismenu izjavu ili bilo šta ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U vezi ovoga?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Hoćete li mi reći ovaj datum u vezi dolaska vašeg supruga, to je bio 19. novembra pre podne, ako se ne varam ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je u tom trenutku u bolnici bilo još muževa vaših koleginica i ako jeste, da li znate kada su oni došli?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Bilo je muževa, a kad su došli, ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate informaciju o tome šta su oni radili, muževi vaših koleginica, za vreme boravka u bolnici? Koje poslove. Nešto smo vas pitali o tome, u stvari, kolega ali ostalo je malo ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nerazjašnjeno, jer vam ja to razjasniti ne mogu, jer rekla sam vam da nisam o tome vodila brigu i ne znam šta su radili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste u jednom trenutku da vam je ćerka poslata... Poslali ste je u Mikloševce, da je snaja vaša otišla na Krk, da je nakon izvesnog vremena i vaš sin otišao kod nje. Da li možete da mi potvrdite koji su to datumi bili, bar orijentaciono ako ne baš tačni datimi, onda bar meseci?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Orijetaciono, ćerka negdje krajem osmog mjeseca ili eventualno možda početkom devetog mjeseca. Tačno vam ne mogu reći, da ne sluša to zlo. Živio mi je svekar u selu. Otišla je tamo. I ja sam mislila možda ću stići tamo. Kad budem slobodna ponekad je obići, međutim nisam. Kad je ona otišla iz sela i po priči njenoj otišli su u Ilok i iz Iloka je vojska odvela i stigla je, kako je stigla, stigla je u Đakovo kod moje familije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja sam samo.... Izvinjavam se, ja sam vas samo pitao vreme da mi kažete. Razloge ako budete ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: A sin je otišao... Snaja... Moja unuka je rođena 18. osmog, sin je isto tako nekao u to, pred kraj osmog ili početkom devetog mjeseca otišao kod svoje supruge i kod kćeri. Nije se vraćao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da. Hvala vam. Da li vam je poznato da su iz Vukovara još neki, vaše komšije, kolege, prijatelji, poznanici, poslali članove svoje porodice u ovom periodu van Vukovara? Samo recite da ili ne?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Za neke znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi da li vam je poznato da li je negde tokom osmog meseca, avgusta 1991. godine bilo preko sredstava javnog informisanja televizije, radija, objavljen poziv da se vrši evakuacija civilnog stanovništva iz Vukovara? Znači, govorim o osmom mesecu.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja nisam čula.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. 19. novembra ste rekli da ste otišli u hol da potražite supruga i da je bilo mnogo ljudi tamo. Da li je to hol u koji se ulazi nakon prolaska na glavni ulaz bolnice?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To vam je hol u koji se dolazi sa glavnog ulaza bolnice, stepenicama gore.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi koliko ima stepenica otprilike?
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne znate? Hvala.
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Puno puta sam prošla, ali ih nisam brojala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja nisam ni mislio da znate tačno broj. Da li ih ima više od pet ili manje od pet?
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ima više od pet.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi kada se uđe u taj hol, da li postoje hodnici, levo, desno ili pravo?
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To je hol koji vodi desno i lijevo. Na Interni odljel je vodio dole stapenicama u prizemlje, a gore stapenicama na katove. I lift je tu bio u tom djelu, teretni i za nas i za civile.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi po vašoj proceni, gruboj proceni, ako možete, koliko je civila bilo u tom prostoru tog predsoblja, hola, hodnika?
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To vam ne mogu reći. Ja sam gledala samo svog supruga. A da me je neko pitao kako se zovem, možda ne bih znala ni reći od uzbuđenja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi, sad da počnemo o ovom sastanki o kome ste govorili, o 19. novembru 1991. godine. Rekli ste da ne znate tačno koje je vreme bilo. A u izjavi Tužilaštvu rekli ste "da vam je prišao jedan oficir JNA". Tako stoji u vašoj izjavi koju ste Tužilaštvu dali i rekli "da sve medicinske sestre moraju doći u gipsaonu".
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To nam je rečeno da dođemo na sastanak u gipsaonu 19. novembra, u koje vrijeme poslje podne, ja vam ne mogu reći u koliko sati.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Mene samo interesuje da li vam je to rekao neki oficir JNA, kako stoji u izjavi?
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Čujte, ja činove ne razlikujem i ne znam. U uniformi je bio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete kada ste došli tamo, da je tamo već bio drugi oficir koga prepoznajete u liku mog klijenta Veselina Šljivančanina.
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja ne bih znala da je on gospodin Veselin Šljivančanin. On se sam nama predstavio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete Sudu i nama da malo detaljnije ono čega se sećate posle ovoliko vremena, opišete razgovor koji je vođen 19. novembra popodne sa medicinskim osobljem?
SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Koliko se sjećam, tako ću vam reći. U gipsaoni se gospodin predstavio, kojim činom, da li kapetan, da li major, ne mogu vam tvrditi: "Ja sam Veselin Šljivančanin. Doktorica Bosanac ne predstavlja više ništa.

Imaćete novog ravnatelja". Po činu isto ne znam koji, ime ne znam: "Vi, medicinsko osoblje možete ostati raditi. Ne trebate se bojati. Radićete tu. Bolnica će dalje raditi". I šta drugo, ja ne znam da vam kažem. A o tome sam već pričala i govorila.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Jeste. Hvala. A recite mi da li je na tom sastanku, ako se sećate, bilo prisutno lekara?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Za doktora Matoša nisam 100 posto sigurna da je bio tu unutra. A ostale nisam vidjela.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Hoćete li mi samo još reći koliko je, ako možete da se setite, vremenski dugo trajao taj sastanak?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: E to ne znam. Stvarno se ne mogu sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je na tom sastanku, da li se sećate, gospodin Šljivančanin predložio, mislim da ste to i rekli, ali sam mislio da neće biti na odmet, da vam je predložio da uzmete nekoliko dana odmora, i da se vratite posle toga na posao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. 19. novembra naveče ste sa suprugom u toj prostoriji. Vi ste tu još sa nekim kolegama. Da li komentarišete, pošto pričate o svemu, komentarišete i ovaj događaj iz gipsaone i ovaj razgovor, promena upravnika bolnice, ponudu za odmor, da ponovo radite? Da li ima razgovora na tu temu između vas?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Malo smo o tome razgovarali, jer ja lično sam bila... i neki strah je u mene ušao, a kako šta, ne mogu vam reći.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 20. novembra ujutro je ponovo sastanak u gipsaoni.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko vas je, da li se sećate, pozvao i obavestio, za sastanak u gipsaoni 20. novembra ujutru?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ujutro mlađi čovjek u uniformi pokucao je na vrata i rekao nam da idemo u gipsaonu. Ja sam onda ostalim kolegicama rekla: "Idemo", a on je otišao dalje zvati, spuštajući se dole hodnikom prema našem atomskom skloništu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da kad ste vi došli u gipsaonu da je već bilo zdravstvenih radnika u gipsaoni i da je nakon našeg dolaska došlo zdravstvenih radnika u gipsaonu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste tom prilikom primetili lekare u gipsaoni?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nijednog?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu vam potvrditi. Ne sjećam se da sam ih vidjela.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da se setite taj sastanak u gipsaoni 2. novembra koliko je dugo vremenski trajao?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ni to vam ne mogu tačno potvrditi, jer se ne sjećam vremenski koliko je trajao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate sadržine tog sastanka, govora?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Isto kao što je bilo prethodni dan, tako i taj dan, da ostanemo raditi, da odemo kod svoje obitelji negdje da se odmorimo, da se vratimo, da će bolnica raditi, da će biti taj novi direktor nama zapovjednik.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da dok je trajao taj sastanak da je jedna vaša koleginica vas obavestila da je došao vaš suprug i već ste govorili o tome. I vi ste izašli.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko je trajao vaš razgovor sa suprugom?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jako kratko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li za to vreme traje još uvek sastanak u gipsaoni?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da. Jer sam se ja vratila natrag u gipsaonu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate koliko ste se zadržali nakon povratka od razgovora sa vašim suprugom u toj prostoriji gde je održan sastanak u gipsaoni? Koliko je to trajalo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu vam reći. Eto, možete donjeti zaključak, dok sam ja sa gospodinom Šljivančaninom pričala, preterivala se, popisala i on je sve to vrijeme bio u gipsaoni i mi smo bili i rekao je da će naše muževe dovesti. Koliko je to vremena prošlo, ja to ne znam. Koga je poslao da dovede te naše muževe ni to vam ne mogu reći, jer ne znam ko je otišao po njih.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. To vas nisam pitao. Hvala. Da li se svi ovi razgovori koje pominjete sada, o kojima govorite sa gospodinom Šljivančaninom, sa popisivanjem, predavanjem spiskova, odvijaju unutar bolnice?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jedan dio se odvija unutar, pa sam htjela dati dalje u hodnik da otvorim vrata... da dam dalje u hodnik, ali nisam dobila mogućnosti, jer u hodniku je bilo još od naših radnika i osoblja njihovih muževa da se popiše.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi ovo molim vas. Na osnovu čega ste popisali 17 imena? Je li to vaše sećanje da su ti ljudi tu ili ste imali neku drugu informaciju koga ćete staviti na spisak? Rekli ste 15, 16, 17.

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam imala nikakavu informaciju, nego sam znala muževe naše koji su tu bili, pa smo mi u gipsaoni bili i popisivali. Možda je bilo i više, ne znam koliko je to moglo biti ili manje, ne mogu vam reći.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako sam ja vas dobro razumeo, govorili ste da niste taj spisak pravili u gipsaoni, nego u nekoj drugoj prostoriji?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nije tačno. Taj spisak... Ja sam otišla samo po papir u kiruršku ambulantu, iz ladice izvukla, uzela i došla u gipsaonu i tu je pravljen popis.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se ako sam vas ja pogrešno razmeo, dozvoljavam da je tako. Razjasnili smo i to. Dok ste pravili spisak u gipsaoni, da li je gospodin Šljivančanin bio tu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je tu bio još neko od oficira Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nama se predstavio taj novi direktor. Da li je taj dan isto nam tako govor držao ili prethodni, ja vam ne mogu tačno reći, ne sjećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od momenta kada ste predali spisak gospodinu Šljivančaninu, do momenta kada ste izašli iz bolnice i počeli da kružite po dvorištu, da li se sećate koliko je vremena prošlo?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Tada vašeg supruga nema?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nema i zato sam onda trčala okolo i tražila pomoć.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko je prošlo, da li se sećate, vremena ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne mogu ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Molim vas sačekajte samo da postavim pitanje. Nemojte unapred. Znači, sad vas pitam, ako možete da se setite, jer sam potpuno svestan i vremenske distance i svega što ste preživeli. Znači od momenta kada ste izašli iz bolnice i vidite da nema vašeg supruga do momenta kada ga vidite u autobusu, da li možete približno da mi opredelite to vreme? Koliko je to vremena prošlo? Pola sata, sat, dva?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ja vam ne mogu reći. Mogu vam reći samo da smo mi ujutro pozvani u gipsaonu u 7.30, 8.00, koliko je bilo, ja tačno ne znam. Kad je on odveden, ne znam. A da su vraćeni oko 12.00, to eto otprilike po danu, a kad sam ja izašla iz gipsaone, koliko je sati bilo, ja vam to ne mogu reći.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažite da ste otišli do autobusa, pa se vratili, pa vojnik vas nije pustio i tako i onda ste tražili doktora Ivankovića i Veselina Šljivančanina i razgovarali ste sa Šljivančaninom, je l' tako?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Tražila sam doktora Ivankovića i sestra Biba i ja, da nam doktor Ivanković omogući kod novog ravnatelja da nam pomogne da dovedemo naše muževe s nama, što je to i napravio doktor Ivanković i otišao kod njega. I gospodin dotični, budući ravnatelj nam je to omogućio i rekao da će nam pomoći. Pošao je s nama van iz zgrade i išli smo i onda sam već vidjela da su oni vani iz autobusa izašli, muževi. I bio je gospodin Šljivančanin i bio je Bogdan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste nakon tog razgovora sa doktorom Ivankovićem, pre nego što ste videli supruge da su izvedeni iz autobusa, razgovarali sa gospodinom Šljivančaninom?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Mislim da sam u dvorištu kad smo ono jednom trčali, s njim... pitala ga da nam pusti, dovede ljude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas nešto. Da li se sećate, vezano za razgovor u gipsaoni 20. novembra, da li je major Šljivančanin, koji vam se tako predstavio, se ponudio da ljudi koji pristanu da tu ostanu, budu prevedeni... prevezeni do mesta gde živi njihova rodbina?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E sad mi recite, kad se vaš suprug vratio, pa kad je došao Šljivančanin, obavljena je ta identifikacija i sve to i vi ste sa suprugom otišli ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sa tog mesta. Da li ste odmah, znači odmah nakon ovog dijaloga koji ste opisali, sa suprugom otišli u autobus koji je bio, koliko sam razumeo, negde blizu glavnog ulaza u bolnicu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Vremenski vam ja opet ne mogu reći. Ali smo otišli na suprotnu stranu, na glavni ulaz u cijelu bolnicu. Oni su bili postavljeni u toj ulici. I polako smo odlazili tamo i došli smo i ulazili u autobuse i čekali da nas dalje voze.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste krenuli putem za Petrovce, pa da je tu na nekoj krivini došlo do okretanja autobusa, vraćanja nazad i niste otišli za Hrvatsku. Da li se sećate, da li vam je neko objasnio o čemu se radi? Tu u autobusu. Taj vozač koji je bio jako korektan, kako kažete, da li vam je objasnio razlog?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Taj vozač tu nije ništa rekao. A vozač koji nas je vozio iz Sremske Mitrovice za Hrvatsku je bio čovjek korektan, a ko je vozio autobus od Vukovara do Sremske Mitrovice ja ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas još da li se sećate da li je bio jedan autobus ili više autobusa?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Brojčano ne znam, ali bilo je više.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Je l' se sećate gde ste bili vi? U nekoj sredini kolone, na čelu kolone, na kraju ...

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Više na kraju kolone.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je ponuđeno mesto Berak kao mesto koje je ponuđeno vama da vas odvezu?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je to ponudio major Šljivančanin?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Rekao je da ako hoću, mogu u Berku sići i da mogu otići u selo Mikloševce da se odmorim i da dođem raditi.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude, ja sam završio svoje unakrsno ispitivanje. Nema pitanja više za ovog svedoka. Zahvaljujem se i vama gospođo Bučko.

SVEDOKINJA BUČKO: Molim.

SUDIJA PARKER: Hvala vama, gospodine Bulatoviću. Gospođo Tuma.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA TUMA

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Samo jedno razjašnjenje. Gospođo Bučko, nekoliko puta ste pomenuli Bogdana, nekog Bogdana u bolnici. Ko je to bio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: To je naš portir.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: I kad ste ga pomenuli danas, on je hodao zajedno sa Šljivančaninom u krugu bolnice. Da li se sećate prezimena tog Bogdana?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Nisam sigurna, ali mislim da je Kuzmić ili tako nekako.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kad ste videli tog Bogdana Kuzmića u krugu bolnice, kako je on bio obučen? Da li se sećate?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: Ne sjećam se.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je možda na vas ostavilo neki utisak, pa ste zapamtili, u kom svojstvu je on tamo bio?

SVEDOKINJA BUČKO – ODGOVOR: U kom svojstvu je on bio ne znam.

TUŽITELJKA TUMA: U redu. Hvala. Nemam više pitanja časni Sude. Hvala.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, samo preko vas da pitamo Tužilaštvo, pošto smo ustanovili neke dobre običaje da imamo najavljene svedoke za sledeću bar nedelju, za ponedeljak nam nije jasno koji će biti svedok. Prihvatamo neke promene koje su bile u

međuvremenu, ali bi bilo dobro da nam daju taj raspored da bi se pripremili i da bi bili pravno ravni sa Tužilaštvom. Hvala.

SUDIJA PARKER: Slažem se sa vama gospodine Boroviću. Važno je da znamo ko će da bude na redu u ponedeljak i mislim da nam odgovor sledi.

prevodioci: Mikrofon za tužioca.

TUŽITELJKA TUMA: Što se tiče sledećeg svedoka, koliko sam ja obaveštena, to će da bude suprug gospođe Bučko i Tužilaštvo planira da on bude saslušan u ponedeljak.

SUDIJA PARKER: U redu. Da li možda znate ko će da bude posle njega?

TUŽITELJKA TUMA: Da, imamo neke svedoke sa zaštitnim merama u utorak.

SUDIJA PARKER: Da li je to svedok P-029?

TUŽITELJKA TUMA: Ne, to je P-032.

SUDIJA PARKER: Hvala. Da li ima još nekih svedoka koji su predviđeni za iduću nedelju?

TUŽITELJKA TUMA: Časni Sude, pošto je naše planiranje još u toku, možda ćemo da dobijemo neku dodatnu informaciju popodne koju ja još ne znam.

SUDIJA PARKER: Onda imate znači bar ponedeljak i utorak već planirani gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Biće dovoljno. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospođu Bučko, biće vam drago da čujete da je vaše svedočenje završeno. Za vas više nema pitanja, tako da ste sada slobodni. Možete da napustite sudnicu. Koliko sam shvatio, vaš suprug će da svedoči u ponedeljak i na vama je da odlučite da li ćete da ostanete ovde ili ćete da se vratite kući. Ali Pretresno veće vam zahvaljuje što ste uložili toliko napora da dođete ovde da svedočite i za svu pomoć koju ste nam ukazali. Sad ćemo da prekinemo raspravu za danas i ponovo ćemo da zasedamo u ponedeljak posle podne, u 14.15.

